

TZ: Podzimní Den architektury se opět rozrostl, představí Architekturu společně [URL](#)

[WEB](#), Datum: 27.06.2018, Zdroj: artalk.cz [+1](#), Návštěvnost: 62 984

Obsahové duplicity: 26.06.2018 - celebritytime.cz [URL](#)

Věříme v nový stavební zákon do čtyř let, říká předsedkyně Sekce územního rozvoje HK [URL](#)

[WEB](#), Datum: 30.06.2018, Zdroj: businessinfo.cz, Autor: Valerie Saara, Návštěvnost: 172 552, Vydavatel: Nexus Group, s.r.o.

Futuristické sídlo NATO má premiéru

[TISK](#), Datum: 30.06.2018, Zdroj: Právo, Strana: 11, Autor: (ČTK, CNN, rm), Vytištěno: 124 405, Prodáno: 73 570, Vydavatel: Borgis, a.s., Rubrika: Ze zahraničí

Inspirujeme se ve Vídni – ta naslouchá občanům

[TISK](#), Datum: 28.06.2018, Zdroj: E15, Strana: 5, Autor: /lum/, Vytištěno: 30 013, Prodáno: 11 497, Vydavatel: CN Invest, a.s., Rubrika: Praha

METROPOLE POTŘEBUJE VIZI. MĚSTU CHYBÍ TŘEBA NOVODOBÁ DOMINANTA

[TISK](#), Datum: 02.07.2018, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 6, Autor: Adam Váchal, Vytištěno: 32 670, Vydavatel: Economia, a.s., Rubrika: Události

Sporný metropolitní plán k připomínkám

[TISK](#), Datum: 28.06.2018, Zdroj: Právo, Strana: 11, Autor: Petr Janiš, Vytištěno: 124 405, Prodáno: 73 570, Vydavatel: Borgis, a.s., Rubrika: Praha - Střední Čechy

Nová čtvrť mezi Karlínem a Libní je příležitostí ukázat, že lze stavět i uprostřed města. [URL](#)

[WEB](#), Datum: 05.07.2018, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Petra Kolínská, Návštěvnost: 16 913 777, Vydavatel: Economia, a.s.

Stála u zrodu Metropolitního plánu, teď ho zpochybňuje

[TISK](#), Datum: 27.06.2018, Zdroj: Pražský deník, Strana: 2, Autor: DENISA HOLAJOVÁ, Vytištěno: 12 580, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Praha/Téma

Primátorka Krnáčová: Jde mi o to, aby se Praha rozvíjela [URL](#)

[WEB](#), Datum: 27.06.2018, Zdroj: denik.cz, Autor: Autor:, Jan Prokeš, Návštěvnost: 7 768 045, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

V Praze má být do roku 2035 dokončeno 42 tisíc bytů, potřeba je ale dvojnásobek. Zrychlete

stavební řízení, trvá deset let, apelují experti [URL](#)

[WEB](#), Datum: 27.06.2018, Zdroj: iHNed.cz [+1](#), Návštěvnost: 5 397 490, Vydavatel: Economia, a.s.

Obsahové duplicity: 27.06.2018 - Hospodářské noviny

Brno má strategii bydlení. Ročně chce stavět až 200 bytů, mimo jiné také pro mladé

[TISK](#), Datum: 27.06.2018, Zdroj: Metro, Strana: 52, Autor: ČTK, Vytištěno: 275 949, Prodáno: 244, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Brno

Kdyby mě práce v Národní galerii nebavila, odešel bych, i když mám neomezenou smlouvu.

Chyběl by mi ale adrenalin, říká Fajt [URL](#)

WEB, Datum: 22.06.2018, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Fajt Jiří, Návštěvnost: 5 397 490, Vydavatel: Economia, a.s.

Česká architektka v soutěži na šanghajský komplex porazila i největší architektonickou společnost [URL](#)

WEB, Datum: 03.07.2018, Zdroj: e15.cz, Autor: Ondřej Souček, Návštěvnost: 4 428 212, Vydavatel: CN Invest, a.s.

Začaly prázdniny, školy čekají letní investice a údržba [URL](#)

WEB, Datum: 02.07.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Autor: Slavomír Kubeš, Návštěvnost: 2 643 856

Je dražší, než čekali. Výstavbu bazénu vyřeší Písek po volbách

TISK, Datum: 02.07.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 18, Autor: Jakub Bartoš, Vytlačeno: 150 328, Prodáno: 123 870, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: jižní čechy

Jablonecký magistrát chystá architektonickou soutěž na toalety u přehrady [URL](#)

WEB, Datum: 03.07.2018, Zdroj: jablonecky.denik.cz [+1](#), Návštěvnost: 34 660, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Obsahové dupliciti: 03.07.2018 - Jablonecký deník

Bazén ani po deseti letech stát nebude

TISK, Datum: 04.07.2018, Zdroj: Písecký týden, Strana: 2, Autor: LUCIE KOTRBOVÁ, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Téma týdne

Vítězný architektonický návrh kašny bude k vidění nejdřív za měsíc [URL](#)

WEB, Datum: 02.07.2018, Zdroj: trebicky.denik.cz, Návštěvnost: 73 339, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Magistrát brzdí ochranu sídliště Ďáblice

TISK, Datum: 29.06.2018, Zdroj: Naše Praha 8, Strana: 3, Autor: Tereza Vaisová, Vytlačeno: 40 000, Vydavatel: Strategic Consulting, spol. s r.o.

E15: Filozofická fakulta UK postaví nové centrum [URL](#)

WEB, Datum: 29.06.2018, Zdroj: stavbaweb.dumabyt.cz, Autor: Doplněno Stavbaweb, Návštěvnost: 42 071

Kde máte ložnici?

TISK, Datum: 28.06.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 17, Autor: Radek Laudín, Vytlačeno: 150 328, Prodáno: 123 870, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Vysočina

Vymýšlí podobu Mendláku

TISK, Datum: 28.06.2018, Zdroj: Brněnský deník [+1](#), Strana: 3, Autor: (oka), Vytlačeno: 6 700, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: brno aktuálně

Obsahové dupliciti: 28.06.2018 - brnensky.denik.cz [URL](#)

PALÍRNU MÁM VLASTNĚ MÍSTO JACHTY

TISK, Datum: 27.06.2018, Zdroj: Moderní řízení, Strana: 12, Autor: Jana Niedermeierova, Vytlačeno: 7 000, Vydavatel: Economia, a.s., Rubrika: Restart

Pavilon liberecké nemocnice je v ohrožení, nejsou peníze na parkovací dům [URL](#)

[WEB](#), Datum: 27.06.2018, Zdroj: regiony.impuls.cz [+1](#), Návštěvnost: 54 370

Obsahové duplicity: 27.06.2018 - Mladá fronta DNES

Vzhled obce se má změnit

[TISK](#), Datum: 26.06.2018, Zdroj: Týdeník Frýdecko-Místecko, Strana: 4, Autor: (Imo), Vytištěno: 4 510, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Frýdlantsko

Mostečané chtějí s architekty zlepšit Most, přibývá nápadů [URL](#)

[WEB](#), Datum: 25.06.2018, Zdroj: mostecky.denik.cz [+1](#), Autor: Zobrazit Další Fotografie, Návštěvnost: 83 729, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Obsahové duplicity: 25.06.2018 - Mostecký deník

Valašské Klobouky: Z brownfieldu moderní centrum pro podnikání [URL](#)

[WEB](#), Datum: 25.06.2018, Zdroj: parlamentnilisty.cz [+1](#), Návštěvnost: 7 608 740, Vydavatel: OUR MEDIA a.s.

Obsahové duplicity: 23.06.2018 - klubnovinaruzlin.cz [URL](#)

Otáčivé hlediště vytvořil Joan Brehms před 60 lety, dnešní podobu zavrhl [URL](#)

[WEB](#), Datum: 23.06.2018, Zdroj: regiony.impuls.cz, Návštěvnost: 54 370

Dominanta Neratovic v novém

[TISK](#), Datum: 22.06.2018, Zdroj: 5plus2, Strana: 1, Autor: VIKTOR VOTRUBA, Vytištěno: 820 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Titulní strana

Děčín chce sladit osvětlení svých největších dominant [URL](#)

[WEB](#), Datum: 22.06.2018, Zdroj: decinsky.denik.cz, Autor: Alexandr Vanžura, Návštěvnost: 80 750, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Nová pěší zóna počítá s cyklisty, výjezdem aut na náměstí i přestěhovanou trafikou [URL](#)

[WEB](#), Datum: 22.06.2018, Zdroj: trutnovinky.cz [+1](#), Návštěvnost: 69 723

Obsahové duplicity: 22.06.2018 - trutnovinky.cz [URL](#)

Hledá se podoba nádraží na rychlodráze z Ruzyně. Zn.: Nezapomenout na eskalátory [URL](#)

[WEB](#), Datum: 22.06.2018, Zdroj: seznamzpravy.cz, Návštěvnost: 178 575 169, Vydavatel: Seznam.cz, a.s.

TZ: Podzimní Den architektury se opět rozrostl, představí Architekturu společně [URL](#)

[WEB](#), Datum: 27.06.2018, Zdroj: artalk.cz [+1](#), Návštěvnost: 62 984

Obsahové duplicity: 26.06.2018 - celebritytime.cz [URL](#)

Podzimní Den architektury se opět rozrostl, představí Architekturu společně / Praha / 26. 6. 2018

Běh za architekturou, horské túry, plavba parníkem, cyklovyjíždky, filmové projekce, workshopy, přednášky a především pečlivě připravené procházky vedené architekty, urbanisty či historiky a příležitost dostat se do jindy nepřístupných staveb – letošní DEN ARCHITEKTURY chystá nejbohatší program ve své historii. Od pátku 28. září do čtvrtka 4. října zamíří do bezmála devadesátky měst po celé České republice a také na Slovensku a nabídne veřejnosti nový pohled na architekturu, která nás obklopuje – od moderních, odbornými cenami ověřených budov přes historické skvosty až po mnohdy opomíjené, ale o to zajímavější, stavby.

Celým letošním programem se jako hlavní linie vine téma „Architektura společně“, festival si připomíná výročí 100 let od založení Československa. Vybrané procházky a prohlídky se zaměří na typické architektonické styly první republiky, jako jsou kubismus, národní styl, purismus či funkcionalismus, představí to nejlepší, co vzniklo v uplynulých 100 letech, ale neopomenou ani dnešní podobu staveb a některé jejich transformace. Speciální pozornost bude věnovaná veřejným a kulturním stavbám a také veřejnému prostoru. Nejen milovníky vlaků pak potěší procházky a prohlídky věnované nádražím. Pořádající spolek KRUH klade důraz na kvalitní současnou architekturu a tak v programu samozřejmě nemůže chybět, ceněné stavby návštěvníkům osobně představí odborníci, kteří je navrhovali a realizovali.

Součástí DNE ARCHITEKTURY je mezinárodní filmový festival FILM A ARCHITEKTURA, který se nově rozrostl do dvaceti měst. Hlavní osu programu budou tvořit celovečerní autorské filmy se zaměřením na architekturu a design. Festival stejně jako v loňském roce otevře slavnostní festivalový warm-up. 20. září v kině Světozor proběhne projekce životopisného snímku Eames: The Architect and The Painter, jenž představí manželskou dvojici Charlese a Ray Eamesovy, kteří jsou v širokém povědomí vnímáni jako nejvýznamnější američtí designéři 20. století. Závěr festivalu v Praze bude 4. října opět v kině Světozor patřit přednášce významného německého architekta, profesora Hanse Kollhoffa, který vytvořil tvář sjednoceného Berlína.

Podrobný program mezinárodního festivalu Den architektury 2018 v jednotlivých městech v ČR i na Slovensku bude včetně otevřených budov v rámci Hurá dovnitř! k dispozici v průběhu léta na www.denarchitektury.cz.

100 let architektury Zpět do období tzv. první republiky nás zavede v letošním roce hned několik procházek. V Praze se historik architektury Vladimír Czumalo v programu s názvem Jak staví demokracie zaměří na stavby, které Československá republika spojovala se vzdělaností a vysokým školstvím. V Pardubicích zamíří novinář David Macháček na nádraží. Nepředstaví však jen samotnou budovu z 60. let minulého století, ale i prostory, kam se běžně cestující nedostanou, včetně podzemního kina či nádražního pivovaru. V Ústí nad Labem se projdeme čtvrtí Klíše po meziválečných souborech bytových domů, budovaných městem v rámci tehdejšího unikátního programu sociální výstavby. Bydlení se bude věnovat i procházka na Teplicku, kde architekt Jan Hanzlík a historik Jiří Bureš provedou zájemce po hornických obydlích, od přízemních baráků nouzového charakteru až po úhledná zahradní města a funkcionalistické paláce od předních architektů. V Karviné si pro změnu připomeneme, jak se místní krajina proměnila vlivem těžby černého uhlí. V Havířově představí program zajímavé budovy z Budoucnosti k Permonu a v Jaroměři budou hlavním tématem veřejné budovy první republiky. V Jihlavě se vydáme do komplexu Legiodomu v národním stylu, který vznikl jako řešení bytových, společenských i kulturních otázek po návratu československých legionářů z I. světové války. Národní styl, dříve označovaný jako rondokubismus, uvidíme také ve Valašském Meziříčí, kde budeme objevovat ranou tvorbu architekta Josefa Místeckého. Plejádu toho nejlepšího, co v kutnohorské architektuře vzniklo za uplynulých 100 let, představí procházka po Masarykově ulici. K nejunikátnějším kulturním stavbám druhé poloviny 20. století u nás patří také Městské divadlo, které navštívíme v Mostě.

Současná architektura Ve výčtu míst a zastavení pochopitelně organizátoři nezapomínají na současné stavby. Jedinečný zážitek nabídne prohlídka Archeoparku Pavlov, který získal Českou cenu za architekturu. Ve Strančicích budeme moci nahlédnout do administračních prostor betonárky. Ve Vizovicích otevře své brány veřejnosti Centrum modulární architektury Koma Modular. Návštěvníci si budou moci prohlédnout výrobní závod, ale především uvidí první český EXPO pavilon od autorů Chybík + Kryštof AA, oceněný bronzovou medailí za architekturu. V prostorách pavilonu bude mimo jiné připravená výstava mapující účast Československa a České republiky na mezinárodních výstavách EXPO.

Program dále představí Líbeznice a Hovorčovice, jako vsi tradiční i moderní, v Letovicích provede architektka Jana Kašánková po jednom z nejdelších náměstí v republice, které prošlo úspěšnou rekonstrukcí. Planá u Mariánských lázní je dalším příkladem města, kde se daří současné architektuře, o čemž vás přesvědčí architekt Pavel Buryška. Komentovaná prohlídka ve Slavonicích pak půjde po stopách novodobé architektury.

Architektura netradičně Možnost společně se proběhnout po pražské prvorepublikové funkcionalistické vilové kolonii i po vilových čtvrtích nabídne Běh za architekturou. Ti, kteří upřednostňují vodu, se mohou pro změnu společně s novinářkou Karolinou Vrankovou plavit za architekturou Parníkem po Vltavě. Dvoudenní pěší výlet

Krkonošský trek provede účastníky z Jánských lázní, přes Sněžku do Špindlerova mlýna. Opomíjené kouzlo architektury, urbanismu a krajiny Krušných hor podhalí procházka pod vedením architektek Kláry Salzman a Marty Kárové a v Rožnově pod Radhoštěm vyrazíme společně s architektem Janem Horkým na cykloprojíždku po nejnovějších stavbách rožnovské architektury. V Zábřehu, v místě rozbořené textilky Perla, se uskuteční Fotbalový zápas století a ve Frýdku-Místku ožije zapomenutá budova banky novým interaktivním programem. V Českém Dubu budou mít účastníci procházky možnost vidět své město dětskýma očima, rolí průvodců se totiž ujme skupina žáků místní základní školy. Naopak pohledem jednoho z nejoriginálnějších českých streetartistů uvidí

Pardubice ti, kteří se zúčastní procházky Objev město s Eposem 257. Klatovy pak nabídnou speciální program pro všechny odvážné, zdejší procházka totiž povede na hřbitov.

Hurá dovnitř! – prohlídky jindy nepřístupných staveb po celé ČR

Se Dnem architektury se lidé opět podívají do míst, která jim běžně zůstávají nepřístupná. Oblíbený program Hurá dovnitř! otevře v Praze reprezentační patro Obecního domu, budovu Českého rozhlasu na Vinohradské třídě či Dům zemědělské osvěty, jenž je dílem architekta Josefa Gočára. Poprvé se veřejnosti zpřístupní také Laichterův dům u Riegrových sadů, jehož autorem je Jan Kotěra. Návštěvníci budou moci prozkoumat filtrační stanici Podolské vodárny, citlivě rekonstruovanou Rothmayerovu vilu či budovu Prague Gallery s jejím dalším programem. Tato historická budova bývalého luxusního hotelu Gráf z přelomu 19. a 20. století byla po letech chátrání přestavěna na administrativní budovu se zachovanými novobaročnými uličními fasádami. Ze současné architektury se návštěvníci mohou těšit například na bytový dům s tělocvičnou na Praze 1 od studia DAM architekti. V Brně se pro účastníky otevře jedna z nejvýznamnějších památek secesní architektury – Jurkovičova vila. Budou si moci prohlédnout i Uměleckoprůmyslový palác nebo polyfunkční dům Bratislavská a Domino studia RAW. V těsné blízkosti Brna, ve Slavkově, se zájemcům otevře experimentální budova vývojového centra LIKO-NOE architekta Zdeňka Fránka.

Mezinárodní festival FILM A ARCHITEKTURA Festival Film a architektura chystá pro rok 2018 nové tematické bloky a také naváže na úspěšné cykly z let minulých. Festival se bude věnovat tvorbě města na příkladu města Berlína (Last Exit Alexanderplatz a Whose City? od režiséra Hanse Christiana Posta) nebo dnes již kultovní přestavbě rychlodráhy v NY na levitující ulici se zelení (Diller Scofidio + Renfro Reimagining Lincoln Center and the High Line). Festival se bude věnovat hlouběji inspirativní japonské architektuře (film o významném architektovi Tadao Andóvi: From Emptiness to Infinity).

Jak již bylo zmíněno, jako warm up festivalu ubude uveden snímek o vrbě i soužití dvojice manželů Eamsových (Eames: The Architect and The Painter). D Večerem, na který je plánován i skype rozhovor s jejich vnukem Eames Demetriosem, provede Adam Gebrian. Pro komplexnější představu o životě a díle manželů Eamesových bude v sobotu 29. září v návaznosti na Dny architektury ve Vitra showroom uvedeno i několik jejich krátkých snímků, které vznikly v letech 1950 – 1978. Adam Gebrian osobně uvede a představí i svou sekci, kde jsou hlavním filmem Katedrály kultur – soubor šesti krátkých snímků, z nichž každý ukáže jednu pozoruhodnou stavbu a její vliv na náš kulturní život. Krátké filmy jsou natočeny šesti významnými osobnostmi, jako je Wim Wenders či Robert Redford, kteří dohromady nabízejí své odpovědi na otázku: „Kdyby budovy mohly mluvit, co by nám vyprávěly?“.

Spolek KRUH pořádá od roku 2001 veřejné akce a přednášky zaměřené na současné dění v architektuře a do České republiky přivedl stovky výjimečných architektů a architektek z celého světa. Cílem diskusí je zprostředkovat široké veřejnosti dialog o kvalitní české i světové architektuře a o architektonické tvorbě. Od roku 2011 pořádá festival Den architektury, kdy stovky architektů, teoretiků, historiků a mnohých dalších provázejí tisíce zájemců z řad veřejnosti po vybraných místech po celé republice. Zakladatelka festivalu architektka Marcela Steinbachová získala v roce 2016 za popularizaci tohoto oboru široké veřejnosti titul Architekt roku.

Pořádá Kruh

Pod záštitou

Česká komora architektů a Svazu měst a obcí ČR

Partner:

Institut plánování a rozvoje hl.m. Prahy
Hlavní partneři: KOMA MODULAR s.r.o.
LAUFEN CZ s.r.o.
Pražské vodovody a kanalizace a.s.

Věříme v nový stavební zákon do čtyř let, říká předsedkyně Sekce územního rozvoje HK [URL](#)

[WEB](#), Datum: 30.06.2018, Zdroj: businessinfo.cz, Autor: Valerie Saara, Návštěvnost: 172 552

Hospodářská komora ČR aktivně pracuje na zjednodušení stavebního povolování v České republice, které je dnes zásadní brzdou ekonomického rozvoje nejen Prahy, ale mnoha dalších oblastí. Nejen o tom s Hanou Landovou, předsedkyní Sekce územního a regionálního rozvoje, která funguje při HK ČR déle než dva roky.

Kdybyste měla zmínit jeden konkrétní úspěch za uplynulé dva roky, jaký by to byl?

Dobrá byla spolupráce s Ministerstvem pro místní rozvoj při novelizaci stavebního zákona. Byla to konstruktivní diskuze, která pomáhala věci posouvat kupředu. Výsledný návrh zdaleka nebyl ideální, ale podařilo se do něj vtěsnat několik zásadních věcí a odstranit některé nesmysly. Podařilo se ale i více dalších norem, které přímo ovlivňují územní rozvoj, například EIA, biologické posuzování s Ministerstvem životního prostředí nebo hygienické normy a regulace hluku s Ministerstvem zdravotnictví.

A klíčová témata do budoucna?

Probíhající proces přijímání nových územních plánů v ČR a příprava nového stavebního zákona. Bude se jednat o zcela nový koncept, který proces výstavby zjednoduší. Většina problémů, které dnes trápí jak podnikatele, tak města a jejich obyvatele, je spojena s nedokonalou legislativou. Dopad takto špatné legislativy se přitom přímo dotýká mnoha dalších oblastí českého hospodářství. Otvírají se témata, která malým i velkým podnikatelům vstup do území zjednoduší, nebo zcela zablokují, a to hovořím o podnikání napříč obory. Řešíme teď naši konkurenceschopnost přinejmenším na evropské úrovni.

To nezní jednoduše ani krátce.

My bychom rádi, kdyby ten čas byl výrazně kratší, protože situace je opravdu vážná a nesmíme v žádném případě otálet. Proto ve spolupráci s MMR a dalšími orgány a institucemi velmi aktivně zpracováváme analýzy a podkladové materiály, věnujeme se jednotlivým oblastem. Kde je vůle, je i dobrý výsledek. A vůli v tomto ohledu cítím na mnoha místech.

Lze stanovit či definovat principy, které se v novém stavebním zákonu mají odrážet?

Musí být opravdu jednoduchý. Hlavní pilíře jsou jedna hlava, tedy sjednocení kompetencí pod jedno ministerstvo, celkové zjednodušení procesu povolování výstavby, a to nejen co do počtu úkonů a razítek, ale i co do zjednodušení dokumentace, koncentrace povolení – na jedno řízení by tak stačil jeden úřad. Rádi bychom omezili také počet dotčených orgánů, aby dával smysl a byl věcně příslušný. V celém procesu jsou zcela zásadní jasné a vymahatelné lhůty a jednoduchý systém přezkumu, včetně přezkumu soudního. Důležité je stanovení jasných kompetencí a pravidel pro všechny účastníky řízení v každém jeho stupni. To vše musí vzniknout poměrně rychle, projednat zákon musí ještě Parlament v tomto funkčním období. Bavíme se o horizontu čtyř let.

Převzato z časopisu Komora. Autor článku: Valerie Saara

Futuristické sídlo NATO má premiéru

[TISK](#), Datum: 30.06.2018, Zdroj: Právo, Strana: 11, Autor: (ČTK, CNN, rm), Vytisknuto: 124 405, Prodáno: 73 570, Rubrika: Ze zahraničí

Nová centrála Severoatlantické aliance má před premiérou. Budovu a její do tmavých tónů laděný jednací sál vybavený špičkovou technikou čeká 11. a 12. července summit za účasti amerického prezidenta Donalda Trumpa a zřejmě i českého prezidenta Miloše Zemana.

Futuristická budova stojí na okraji Bruselu a od ústředí, kde NATO sídlilo od roku 1967, ji dělí jen rušná

výpadovka.

Kontrast mezi oběma areály je ale obrovský. Z nepřehledného a průběžně rozšiřovaného bludiště prozatímních a nyní už často sešlých budov se tisíce diplomatů, vojáků a zaměstnanců alianční centrály přestěhovaly do moderního proskleného komplexu, který na severovýchodě belgické metropole za více než miliardu eur rostl od roku 2010.

Jako babylonská věž: stavělo tisíc dělníků z 26 zemí

Architektonická soutěž byla ovšem vypsána už v roce 2001, o dva roky později vyhrálo výběrové řízení britské studio SOM a belgická kancelář Assar. Stavěla firma BAM, která nasadila tisíc dělníků z šestadvaceti zemí světa. V době největší stavební činnosti panorama clonilo 12 vysokých jeřábů.

Zatímco páteří staré centrály byla nepřilíš široká chodba propojující budovy národních delegací s dalšími prostory, plní v novém komplexu stejný úkol impozantně působící „agora“. Architekti centrální prostor dlouhý 245, široký 45 a vysoký 32 metrů navrhli cíleně jako místo vzájemného setkávání těch, kdo v NATO pracují, i stovek každodenních návštěvníků. Z agory pak vybíhá střídavě osm dlouhých křídel a čtyři krátká, což z ptáčích perspektivy připomíná propletené prsty.

Zástupce generálního tajemníka NATO pro obranné investice Camille Grand přirovnává budovu spíše k letišti než k velké kancelářské budově. „Byl to jeden z nejkompexnějších stavebních projektů nejen pro Alianci, ale i v Evropě. Máme velké bezpečnostní požadavky, neuvěřitelně vysokou potřebu ochrany proti počítačovým útokům,“ řekl.

Severoatlantická aliance je mezi mezinárodními organizacemi výjimečná tím, že všechny delegace členských zemí působí společně v jednom areálu.

Aliance se od roku 1967, kdy se do Bruselu přestěhovala z Paříže, rozrostla z patnácti na nynějších 29 členů. Společně s jejich diplomaty a vojáky jsou na místě také zástupci skoro dvou desítek partnerských států. Dosavadní centrála byla původně jen provizorním řešením, které nakonec vydrželo přes pět desítek let. Staré budovy se nyní vrátí zpět k využití pro belgická ministerstva.

O 80 procent více prostoru

V nové centrále působí 1500 členů národních delegací, okolo 1700 aliančních vojenských a civilních zaměstnanců a asi 650 pracovníků různých agentur NATO. Prostoru mají o 80 procent více než ve starém velitelství. Oněch 254 tisíc metrů čtverečních kancelářských ploch bude společně s moderním komunikačním i dalším vybavením Alianci v následujících letech rozhodně stačit. Stěhování probíhalo od března do 14. června ve třech fázích.

Zasedání se konají v novém sále, náhradě s nostalgii opouštěného „Room One“ starého ústředí. Tamní bleděmodré a béžové stěny jsou v novém a větším jednacím sále nahrazeny luxusněji a vážněji působícím tmavým dřevěným obložením, jedné ze stran místnosti dominuje nasvícený alianční symbol – růžice kompasu. Stůl už nyní nebude zcela kulatý, zástupci jednotlivých zemí však budou dál sedět podle anglického abecedního pořádku.

Zachovány ale i v novém sále zůstaly malé vlajky členských zemí na zdi za křeslem generálního tajemníka Aliance i latinské motto z historika Sallustia „Animus in consulendo liber“ (Mysl ničím nerušená v rozvažování), zdůrazňující význam svobody při rozhodování.

Jednotlivé „prsty“ komplexu s kancelářemi nejsou vzájemně přístupné jinak než právě cestou přes centrální prostor. Denně tak podle odhadů lidé pracující v budově budou muset ujít okolo šesti kilometrů, k dispozici budou mít i minutovník pro jednotlivé vzdálenosti mezi kancelářemi. Ti, kdo se unaví, mohou se zastavit v samoobsluze, v knihkupectví, u holiče, v bance či třeba v největší belgické kavárně americké sítě Starbucks. Šéfové států už v nové budově jednali loni v květnu, kdy ji Aliance převzala od belgického státu. Její dokončení se ale asi o 18 měsíců zdrželo, a tak běžný provoz začal až letos na jaře.

Našli čtyři nevybuchlé bomby

Zajímavá je i historie nového velitelství. V roce 1908 zde vznikl historicky první letecký hangár v Belgii a po okupaci Belgie Německem v roce 1915 zde kotvily zepelíny. Vzdušný přístav byl okupován i za druhé světové války a dopadlo na něj hodně spojeneckých bomb.

Během výkopových prací v letech 2010 až 2011 objevili dělníci čtyři nevybuchlé letecké pumy.

Nová alianční centrála v číslech

1356 kanceláří 24 multifunkčních pracovních sálů

96 tiskáren 39 kuchyněk 16 výtahů 272 toalet a 14 sprch 18 konferenčních místností, 2251 křesel 72 tisíc metrů čtverečních skleněných ploch 30procentní energetická úspora oproti staré budově

Byl to jeden z nejkompexnějších stavebních projektů nejen pro Alianci, ale vůbec v Evropě Camille Grand, zástupce pro obranné investice

Inspirujme se ve Vídni – ta naslouchá občanům

TISK, Datum: 28.06.2018, Zdroj: E15, Strana: 5, Autor: /lum/, Vytlačeno: 30 013, Prodáno: 11 497, Rubrika: Praha

Rozhovor s náměstkyní primátorky hl. m. Prahy Petrou Kolínskou.

* Proč občané Prahy potřebují územní plán?

Je to základní podklad pro rozhodování o tom, co se má v Praze stavět. Jestli má vzniknout komunikace, poliklinika nebo celá nová čtvrť. Je to jediný dokument, který může zásadním způsobem omezit práva vlastníků pozemků, a zároveň jediný dokument, který může široce připomínkovat veřejnost a může dosáhnout toho, že se některé území bude rozvíjet tak, jak si místní komunita představuje. To je jeho velká výhoda. Pak je závazný pro stavební úřady, pro vlastníky pozemků. I proto vzbuzuje tolik emocí.

* Je tedy nadřazen stavebnímu zákonu?

Ne, je to dokument, který se vytváří podle stavebního zákona. Ten stanovuje kdo, kdy a v jakém rozsahu může do přípravy územního plánu mluvit. Stavební zákon říká, jakou právní sílu územní plán má a co může a nemůže nařizovat. Územní plán vzniká vždy na úrovni obce.

* V čem je návrh územního plánu nový?

My máme v tuto chvíli plán, který byl schvalován v roce 1999, takže je zřejmé, že potřeby města jsou nyní jiné. Proto připravujeme nový územní plán. Třicet let svobodného rozvoje nám ukázalo, co funguje a co nefunguje. To by se v něm mělo odrazit. Dám dva příklady. Co nefunguje, je rozpínání města do krajiny, stavění řídké zástavby soliterních domků na okrajích Prahy. Praxe ukázala, že obsluha těchto nových sídel je pro město nákladná, lidé odtud mají vždy daleko do školy, do školky, do dostatečně zásobovaného obchodu. Pro město je drahé tam posílat MHD, pak lidé do centra jezdí autem. Naopak, co se osvědčilo a měli bychom si podržet, je polycentričnost, tedy že Praha má plnohodnotná centra na více místech. Nesjíždí se všichni k Václavskému

náměstí. Máme tu Anděl, Karlín a další čtvrti, které lidé považují za svůj domov.

* Když by se nemělo stavět do krajiny, která jsou ta místa, jež jste identifikovali jako vhodná pro výstavbu a rozvoj?

Praha má unikátní příležitost a výhodu v tom, že má v širším centru spoustu hektarů volných pozemků, kde dříve byly průmyslové areály nebo železnice – například v Bubnech nebo Vysočanech, na Rohanském ostrově. Těm říkáme „brownfieldy“. Tam se může začít stavět rychle, jsou blízko veřejné dopravy, jsou blízko existující infrastruktury a tam by měly vznikat plnohodnotné čtvrti.

* To zní jako hudba budoucnosti. Existuje takový brownfield, o kterém se dá mluvit jako o příkladu?

Nejdál jsme nejspíš na Smíchově, kde poté, co bylo zrušeno nákladové nádraží, je naplánovaná čtvrť pro 15 tisíc lidí. V tuto chvíli běží povolená řízení na první etapu. Absolvovali jsme tam obsáhlé konzultace s veřejností a je i fakt, že investor si na jednotlivé domy najímá kvalitní architekty, dělá architektonické soutěže a respektuje strukturu Smíchova a na tu plynule navazuje. Myslím, že to bude příjemná a úspěšná čtvrť.

* Jak může občan zasáhnout do nového územního plánu?

Občan může vyzvat své zastupitele v městské části, aby podali zásadní připomínku. Ta má v systému připomínek největší váhu. Jinak může připomínkovat plán i sám za sebe. Stačí, že prokáže, že je občanem ČR. Připomínku musí zaslat mezi 27. 6. a 26. 7. Nyní může zajít do Centra architektury a městského plánování, kde se s dokumentem může seznámit. Jsou tam komentované prohlídky, lidé, kteří mohou podat odbornější výklad, a hlavně je to chvíle, kdy by si lidé měli promítnout město, ve kterém se pohybují, a říci, co v něm chtějí změnit. Když to nestihnou, další šance bude za dva roky, kdy se bude připomínkovat návrh, který se upraví podle připomínek z prvního kola.

* Kdy bude plán hotový?

Do konce roku 2022, tak to stanovuje zákon. Zatím harmonogram dodržujeme dle plánu.

* Čím se do té doby bude řídit rozvoj Prahy?

Do té doby se řídí současným územním plánem, kde kontinuálně probíhají různé změny tak, jak je potřeba. Zároveň zpracováváme tzv. územní studie na území, kde se má nejvíce stavět. Jsou to vlastně plány ve větší podrobnosti. Celkem jich nyní zpracováváme 15. Chci všechny ujistit, že příprava nového územního plánu neznamena, že nesmíme stavět. Projektů, které jsou připravovány, je spousta. Je to plynulý proces.

* Co konkrétně je nyní v plánu výstavby, než bude nový plán?

Právě se staví na Smíchově, intenzivně se připravuje zástavba Rohanského ostrova, věřím, že se brzy bude stavět i ve Vysočanech v prostorech bývalé Kolbenky. Z brownfieldů se bude také stavět na Jihozápadním městě, na nákladovém nádraží Žižkov. Je toho hodně.

* Co se týče výškové zástavby v Praze, řeší to nový plán?

Metropolitní plán navrhuje jednadvacet míst, kde by měly vzniknout výškové budovy (tedy dvacet pater a více). Myslím, že je otázka, co tyto budovy městu přinášejí a co mu berou. Pro vlastníka to má obrovské výhody. Pro

okolí již méně. Sociologické průzkumy ukazují, že nejpříjemnější život je mezi pátým a sedmým patrem.

* Kde by se Praha mohla inspirovat v zahraničí?

Největší inspiraci by si Praha měla brát z Vídně. Je nám podobná kulturně, stylem života i podnebím. Ve Vídni se rozhodli, že ačkoli počítají s přírůstkem obyvatel 20 tisíc ročně, budou snižovat automobilovou zátěž a veškerou energii a peníze investují do rozvoje kolejové dopravy – železnice a metra. Staví ve spolupráci se soukromými investory nové čtvrti, ale staví je tak, že město určuje, co kde bude stát. Nemůže se stát, že vznikne jen čtvrť pro luxusní bydlení. Vždy jde o mix – aby tam bydleli i lidé s průměrnými a nízkými příjmy. Dbá se také na to, aby se umístil včas dostatečně velký park, školy, školky a podobně. Spolupráce developerů s městem ve Vídni je inspirací pro Prahu. My jsme se zatím nenačili být vůči investorům přísní a sebevědomí.

Praha má unikátní příležitost a výhodu v tom, že má v širším centru spoustu hektarů volných pozemků, kde dříve byly průmyslové areály nebo železnice.

Foto autor: Foto magistrát hl. m. Prahy

METROPOLE POTŘEBUJE VIZI. MĚSTU CHYBÍ TŘEBA NOVODOBÁ DOMINANTA

TISK, Datum: 02.07.2018, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 6, Autor: Adam Váchal, Vytlačeno: 32 670, Rubrika: Události

Fórum HN: Praha na horizontu Evropy

Praha se nachází ve středu Evropy, ne však v centru jejího dění. Politici to chtějí změnit a dostat nejen hlavní město, ale i celé Česko co nejvíce do popředí. To se však zatím příliš nedaří. „Základní otázka, kterou si musí město položit, je, jakou roli chce Praha ve světě hrát. Hlavní město potřebuje v první řadě jasnou vizi,“ řekl architekt Jan Benda na Fóru Hospodářských novin.

Právě Benda byl hlavním řečníkem akce nazvané Praha na horizontu Evropy. Se svou manželkou Ivanou mají na kontě více než 400 projektů po celém světě. V druhé polovině 80. let společně emigrovali do Kanady a následně zamířili za prací do Číny. Právě tam se nachází těžiště jejich byznysu. Podle Benda se Česko může Čínou v mnoha ohledech inspirovat. Příkladem, jak se dá vybudovat moderní město, je podle něj Šanghaj, která v posledních třech desetiletích prošla razantní proměnou.

Číňané si začátkem 90. let řekli, že z města udělají nový pupek světa. Tehdy málokdo věřil, že uspějí. Proměnu se však podařilo nastartovat neuvěřitelným tempem. Ve městě ve velkém proběhly demolice, především se ale začalo stavět. Během krátké doby se město proměnilo v jedno velké staveniště. Budovala se sídla bank, obchodů, stavěly se mrakodrapy. V Šanghaji se točily obrovské peníze a to na místo přitáhlo byznysmeny. V nové finanční čtvrti Pchu-tung vznikla jako jedna z vůbec prvních staveb obrovská televizní věž, která se měla stát novým symbolem síly a prosperity města.

Praze chybí novodobá dominanta

Podle Benda by se Praha měla přestat bát a také vybudovat novou dominantu na pozadí historického centra. „Když se podíváte do významných evropských měst, všechna to již udělala. Všechna již svou novodobou dominantu mají. Ukázkovým příkladem je Paříž a Eiffelova věž. Samozřejmě že proti stavbám takového typu bude vždy určitá část lidí protestovat, je však důležité se dívat nejen na to, zda se nám tyto budovy líbí, ale také na to, jakou přináší hodnotu,“ vysvětluje Benda. Podle něj v Česku po revoluci vznikla jediná stavba, která budí za hranicemi pozornost, a tou je Tančící dům.

Změna podle něj mohla nastat již před lety, kdyby na Letné vyrostla „Chobotnice“, jež se měla stát novou budovou Národní knihovny podle návrhu architekta Jana Kaplického. „Vznikl by zde zcela nový standard. Konala

by se tam hromada akcí a nakonec – proč by například v Praze nemohla vzniknout Evropská knihovna?“ říká Benda.

Jednou z hlavních překážek, proč se česká metropole nedokáže dostat na výsluní Evropy, je podle něj to, že se bojí překročit svou historii. To se do budoucna může stávat stále větší brzdou. „Důvodů, proč dnes lidé z ciziny jezdí do Prahy, je málo. Jsou to především památky. Oblast, která turisty zajímá, se nachází zhruba jeden až dva kilometry od Karlova mostu. Pak už pro ně město přestává existovat. A dalšími důvody, proč sem lidé jezdí, je pivo, jídlo a noční život. Žádný z těchto důvodů ale pro Prahu není z dlouhodobého hlediska perspektivní,“ tvrdí Benda.

Odstrašujícím příkladem mohou být pro českou metropoli Benátky. „Benátky také postavily svou strategii na turismu. A dnes, když tam pojedete, zjistíte, že se jedná jen o jakousi kulisu pro turisty, že přestaly existovat jako autentické město,“ varuje architekt.

Fóra Hospodářských novin se zúčastnili také někteří pražští politici – mezi nimi například náměstkyně primátorky Eva Kislingerová (ANO) či zastupitel Magistrátu hlavního města Prahy Jiří Nouza (TOP 09), který dříve působil jako radní pro oblast dopravy. Ten souhlasil, že je třeba, aby si Praha stanovila vizi, kam směřovat.

Praha může přitáhnout kulturu

„Aby taková vize fungovala, musí být jasná a jednoduchá. Šanghaj si řekla, že chce být městem 21. století. To je vize. Samozřejmě že kdyby si teď Praha řekla, že se stane hlavním městem Evropy, asi by to úplně tak jednoduše nefungovalo,“ vysvětluje Benda. Podle něj má však metropole ideální předpoklady třeba k tomu, aby se zde setkávaly kulturní elity.

Kdyby vedení města vybudovalo moderní koncertní sál a v něm například vystupoval orchestr na světové úrovni, věci by se daly do pohybu. Pokud chce být Praha vidět, musí podle Benda investovat do svého marketingu. Zásadní brzdou v rozvoji však zůstávají zdlouhavé povolovací procesy. Právě zde by se mohla ČR inspirovat Čínou, kde jdou věci výrazně rychleji. „Je to o změně myšlení. Měli bychom se tu začít více dívat na to, co například daná stavba přinese lidem, a ne pouze na to, zda splňuje všechny požadované normy,“ navrhuje Benda. V Česku developeři dnes čekají na stavební povolení až 10 let.

Je to o změně myšlení. Měli bychom se tu začít více dívat na to, co například daná stavba přinese lidem, a ne pouze na to, zda splňuje požadované normy. Jan Benda architekt

Jan Benda (67) Architekturu vystudoval v Česku. V roce 1987 s manželkou emigrovali do Kanady. V 90. letech začal podnikat v Číně, kde v roce 2003 založil spolu s dalšími partnery firmu Allied Architects International, která má dnes 160 zaměstnanců. S manželkou Ivanou postavili ve světě přes 400 projektů.

PRAHA ČEKÁ NA ZMĚNU Ve vyřizování stavebního povolení je Česko na 127. místě ze 185 porovnávaných zemí. Vyplývá to z každoroční zprávy Doing Business, kterou pravidelně zveřejňuje Světová banka. 10 let čekají někteří developeři, než se jim podaří získat všechna potřebná povolení a postavit v Praze bytový projekt. Situaci má v budoucnu pomoci vyřešit nový stavební zákon. Jeho příprava však potrvá několik let. Urychlit výstavbu má také nový Metropolitní plán Prahy. Ten jasně nastaví pravidla, na kterých pozemcích je možné stavět a na kterých naopak ne. K návrhu plánu se nyní může vyjádřit veřejnost. Platit však začne pravděpodobně až kolem roku 2022.

Sporný metropolitní plán k připomínkám

TISK, Datum: 28.06.2018, Zdroj: Právo, Strana: 11, Autor: Petr Janiš, Vytiskeno: 124 405, Prodáno: 73 570, Rubrika: Praha - Střední Čechy

Návrh metropolitního plánu, který má v Praze platit od roku 2023, šéf příslušné kanceláře Institutu plánování a rozvoje (IPR) Roman Koucký hájil před výhradami úřadů. Veřejnost má nyní čas do 26. července na své námítky a připomínky. Město pro to zřídilo webovou aplikaci na své stránce praha.eu.

„Je jasné, že k tak rozsáhlému materiálu budou připomínky, ale je potřeba k jejich řešení přistupovat konstruktivně,“ řekla primátorka Adriana Krnáčová (ANO). Právě jí a jejímu předchůdci Tomáši Hudečkovi (nez.) jako duchovnímu otci nového plánu Koucký děkoval.

IPR pracoval na obsáhlé dokumentaci pět let. Podle Kouckého je pro připomínky nutné vzít v potaz stav k 30. červnu 2015, kdy IPR prvotní návrh odevzdal ke kontrole magistrát. Kapesní vydání plánu – jeho textovou část – čtenář zvládne za týden, myslí si Koucký.

Návrh plánu se metodikou zásadně liší od dosavadní dokumentace, neurčuje funkční využití jednotlivých ploch.

„Všechny pojmy metropolitní plán používá ze stavebního zákona, z Pražských stavebních předpisů, a kde se pojmů nedostávalo, tam jsme jich několik vytvořili,“ připustil Koucký. Plán stanoví jen čtyři typy využití ploch, dělí je na obytné, rekreační, produkční a krajinné.

Návrh stanoví rozmezí výšky zástavby v nadzemních podlažích a připouští i výrazné výškové dominanty, jaké v Praze zatím nejsou. Výtky například směřují k tzv. Pankrácké kupě mrakodrapů. Výšková regulace zpravidla dovoluje nastavět další podlaží i na stávající zástavbu.

Návrh plánu počítá s tím, že vytvoří v metropoli místo pro 1,776 miliónu obyvatel, aniž by se město rozšiřovalo do krajiny. Okolní obce se ovšem rozšiřují ku Praze. Návrh dělí Prahu na zastavitelné a nezastavitelné území. Do zastavitelného patří 71 % z 496 kilometrů čtverečních pražské rozlohy včetně některých parků. Podrobnější jsou pak tzv. stavební a nestavební plochy. „Chci-li postavit park, potřebuji stavební povolení, tzn. že park je stavba, ale to neznamená, že se v něm mohou stavět budovy,“ vysvětloval Koucký.

Co se má se kterou lokalitou stát, by měli podle náměstkyně primátorky Petry Kolínské (Trojkoalice, SZ) sledovat její obyvatelé, neváhat a poslat připomínky. Později na ně nebude brán zřetel. „Detailní znalost konkrétního území, kterou mají občané a městské části, je pro další přípravu dokumentu zásadní,“ řekla Kolínská.

Své výhrady k návrhu metropolitního plánu už zformulovaly městské části. Například Praha 4, jak už Právo informovalo, chce, aby byl návrh zcela přepracován. Vedla ji k tomu i analýza, kterou zpracovala Česká společnost pro stavební právo.

Návrh naopak kladně prošel posouzením z hlediska udržitelného rozvoje, v němž byly označeny především dvě problematické lokality – okolí ruzyňského letiště a radotínské cementárny. Schválení plánu by prý mělo jen mírně negativní vliv na populaci sysla obecného v Letňanech či na chráněná území na obou březích kaňonu Vltavy na severu metropole, přes něž má – podle plánu – vést Pražský okruh.

Návrh plánu počítá s tím, že vytvoří v metropoli místo pro 1,776 miliónu obyvatel, aniž by se město rozšiřovalo do krajiny

Nová čtvrť mezi Karlínem a Libní je příležitostí ukázat, že lze stavět i uprostřed města. [URL](#)

WEB, Datum: 05.07.2018, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Petra Kolínská, Návštěvnost: 16 913 777

Návrh na výstavbu na Rohanském ostrově byl představen veřejnosti. Měla by tu vzniknout plnohodnotná městská čtvrť. Daří se tak v praxi naplňovat strategický cíl Prahy – výstavbu směřovat do transformačních území uvnitř města.

vizualizace nové čtvrti - promenáda má být v místě současné cyklostezky

O využití volných pozemků mezi Karlínem a Libní se uvažuje přes 100 let a až teď se dostáváme do bodu, kdy zde začíná vznikat nová městská čtvrť. Většinu území bude v budoucnu tvořit park, který v okolí co do velikosti nemá konkurenci. Pozemky na jih od stávající cyklostezky jsou v územním plánu již od nepaměti vedeny jako zastavitelné a již deset let existuje smlouva mezi hlavním městem a developerem (Konsorcium Rohan patřící pod Sekyra Group) o výstavbě, která by tu měla vzniknout. Výhodou tohoto smluvního vztahu je, že je v něm jasně kvantifikované, co zde může vyrůst, a město má tak představu o počtu lidí, které zde za pár let mohou bydlet či pracovat (cca 5000).

Plánovat je normální. Jako Zelení dlouhodobě prosazujeme, že podobně velká území nelze rozvíjet bez jasného a závazného masterplanu – stejně jako v každé jiné oblasti, i zde je třeba plánovat předem, což nakonec přináší

lepší výsledky s často i šetří nervy a čas. Iniciovala jsem tedy na konci roku 2016 vznik tzv. Studie s regulačními prvky, která určí pravidla pro výstavbu, tedy – předepíše, kudy vedou ulice, jak jsou široké, jak jsou vysoké a objemné domy a jaký je dopravní režim ulic. Zadání Studie vznikalo spolu s odborníky z Institutu plánování a rozvoje a prosadili jsme do něj zejména záruky, že v území bude veřejná vybavenost a živý parter, že ulice budou zklidněné a prostupné. Pro zpracování studie byl vybrán architekt Pavel Hnilička, mimo jiné autor Pražských stavebních předpisů.

Studie s regulačními prvky Rohan City, autor Pavel Hnilička

Studie doporučuje, aby nová výstavba přirozeně navázala na okolní zástavbu. Vyrostou zde tedy povětšinou osmipatrové domy, většinou pro bydlení, uspořádané do bloků. Počítá se i s novou základní školou a s parkem navazujícím na Kaizlovy sady. Tento park zafinancuje developer a na výstavbu školy finančně přispěje. Park v severní části se snad dočká i nového ramene Vltavy.

Veřejná debata o projektu na Rohan City - restaurace Rustonka - květen 2018

V květnu se uskutečnila prezentace projektu pro veřejnost, která plán přijala nad očekávání pozitivně. Znovu si u toho můžeme uvědomit, že je potřeba se s lidmi, kterých se výstavba týká, bavit v dostatečném předstihu.

Takovým přístupem lze předejít nespokojenosti místních i tím i neshodám mezi samosprávou. Podobný model se osvědčil už u projektu Smíchov City a můžeme tak doufat, že se bude pomalu stávat standardem.

Co dál? Nyní nás čeká schválení studie v radě hlavního města a následně schválení změny územního plánu. To je další milník, ve kterém se veřejnost může k záměrům v území vyjádřit, zaručuje jí to zákon. Předpokládá se, že se vše odehraje do konce roku 2018.

O výstavbu nových čtvrtí uvnitř města budu usilovat i nadále. Zkušenosti z jiných metropolí ukazují, že stavět se musí právě ve městě, nikoliv za jeho hranicemi. Snižují se tak náklady na městskou infrastrukturu, omezuje se potřeba dojíždění auty, podporuje se komunitní život. Rozvojové a transformační plochy v Praze, třeba bývalé továrny a nádraží, můžeme rozvíjet právě pomocí podrobnějších studií. Magistrátní odbor územního rozvoje jich v současnosti pořizuje patnáct po celé Praze. Je to jeden ze způsobů, jak předejít nekontrolované zástavbě na desítkách podobných území, kterou by mohl ze dne na den pro výstavbu uvolnit Metropolitní plán. Takový plán jako je vložený v tomto článku, je minimum toho, co by město mělo o budoucnosti každého svého území vědět. Samozřejmě musí být též příspěvek developera na veřejnou infrastrukturu, adekvátní měřítko výstavby a participace s místními. To se v případě Rohan City daří plnit.

Stála u zrodu Metropolitního plánu, teď ho zpochybňuje

TISK, Datum: 27.06.2018, Zdroj: Pražský deník, Strana: 2, Autor: DENISA HOLAJOVÁ, Vytiskeno: 12 580, Rubrika: Praha/Téma

ANALÝZA

Náměstkyně primátorky a radní pro územní rozvoj Petra Kolínská (Zelení/Trojkoalice) jde po krku tvůrcům Metropolitního plánu Dva dny před prvním veřejným projednáváním klíčového dokumentu pro další rozvoj Prahy vydala prohlášení, v němž zpochybnila jeho základní principy

Náměstkyně mimo jiné napadá označení „zastavitelné území“, používané pro lokality uvnitř města.

Tento termín nahrává odpůrcům současného návrhu Metropolitního plánu a může snadno vyvolávat obavy veřejnosti. Formálně se totiž v zastavitelném území nacházejí i parky, zahrádky a další rekreační plochy. V některých se přitom nepočítá vůbec s žádnými stavbami, někde mohou vzniknout třeba altány s občerstvením. Tomu, aby tam developer postavil komplex bytových domů nebo supermarket, brání v územním plánu další podrobné členění, v tomto případě nazývané nestavební bloky.

„V Metropolitním plánu je prakticky celé město nově zařazeno do zastavitelného území, přitom zastupitelstvo v zadání z roku 2013 požadovalo vymezit všechny významné parkové plochy jako nezastavitelné,“ argumentuje Kolínská.

MOHLA ZAKROČIT DŘÍVE

Po šesti letech práce na Metropolitním plánu tak nyní rozkládá základní teze konceptu, u jehož zrodu už z pozice pražské zastupitelky a poté radní několik let sama byla.

Zadavatelem územního plánu je hlavní město Praha, jeho zpracovatelem Institut plánování a rozvoje (IPR), který je příspěvkovou organizací magistrátu. Pokud náměstkyně a radní, která má územní plánování ve své kompetenci, viděla, že se IPR odchyluje od původního zadání, měla se včas ozvat a zakročit. Kompletní návrh Metropolitního plánu, zveřejněný letos na jaře, nespádl takzvaně z nebe. Předcházely mu série konzultací a seminářů s úředníky, architekty, urbanisty, zástupci samosprávy i odbornou veřejností. Mnoha akcí se Kolínská osobně účastnila.

Současná rivalita a nevraživost mezi magistrátem a IPR ale není úplně novým jevem. Táhne se už z dob vlády primátora Tomáše Hudečka (dříve TOP 09) v letech 2013-2014, který tehdy inicioval zrod IPR namísto někdejšího Útvaru rozvoje města (URM).

Hudeček, který nastoupil po kontroverzní osmileté vládě Pavla Béma (ODS) následované kratší érou dalšího reprezentanta ODS Bohuslava Svobody, se rozhodl postavit nové základy územního plánování. Do koše tak putoval koncept územního plánu z Bémovy éry a nový IPR se měl stát odborným pracovištěm evropského formátu, nikoli prodlouženou rukou politiků, kteří ruku v ruce s developery často svévolně rozhodovali, co se kde v Praze postaví.

Narovnat vztahy mezi IPR a magistrátem se však dodnes nepodařilo. Jak vidno, část politické reprezentace města se dostala s urbanisty do křížku a zpochybňuje jejich několikaletou práci. To vše v okamžiku, kdy média den co den plní zprávy o tom, že bydlení v Praze se stalo téměř nedostupným luxusem. Přitom už nejen developeri viní z raketového růstu cen bytů špatnou legislativu, nekompetentní úředníky a politiky, kteří roky nedokáží předložit jasnou vizi a nastolit pravidla, podle nichž se má Praha v budoucnu rozvíjet a kde bude možné stavět.

NÁMĚSTKYNĚ, NEBO OPOZIČNÍ AKTIVISTKA?

Petra Kolínská je dlouholetou reprezentantkou Strany zelených. Svými mediálními výstupy z posledních dnů dává jasně najevo, že bez ohledu na svoji aktuální funkci se stále cítí být spíš opoziční aktivistkou. Jinak by nemohla své několikaleté působení ve vedení města uzavřít tím, že nejdůležitější úkol pro další rozvoj Prahy, kterým je pořízení Metropolitního plánu, se moc nepovedl.

ADRIANA KRNÁČOVÁ (ANO)

Jde mi o to, aby se Praha rozvíjela

* Nový spor uvnitř pražské koalice vyvolalo poslední hlasování zastupitelů o změnách územního plánu. Proč jste tak iniciativní v jejich navrhování?

Předložila jsem některé změny územního plánu, které paní náměstkyně dlouho blokovala, některé dokonce i několik let. Jde mi o to, aby se Praha rozvíjela. Jelikož máme v koalici Stranu zelených, která rozvoj brzdí, tak ty změny musím předložit sama. Obdobné to bylo s Pražskými stavebními předpisy.

* Podle vaší náměstkyně „kopete“ za developery...

To je taková mantra Zelených. Já si myslím, že primátor s developery mluvit musí. Realita je taková, že oni ve městě staví, pokud jim to vůbec komplikovaný stavební zákon umožní. Bez komunikace s nimi riskujete vznik nesmyslných projektů. Nebo s nimi můžeme vést dialog a pokusit se jejich plány směřovat tak, aby byly v

souladu se zájmy města. Já ten dialog vedu.

* Třeba změny plánu u Masarykova nádraží ale Kolínská považuje za ukvapené, protože město předtím vyjednávalo s investorem, skupinou Penta, o konkrétních podmínkách rozvoje území. Nebylo by rozumné nejdřív dotáhnout jednání k finální dohodě?

Všechno, na čem v případě Masarykova nádraží padla shoda, platí a bude splněno. To jsem si nejdřív ověřila. Není to tak, že by tím urychleným předložením město ustoupilo ze svých požadavků. Jediné, co jsem udělala, že jsem celý proces odblokovala. Paní náměstkyně Kolínská nechtěla změnu předložit vůbec a já jsem přesvědčena, že by to do voleb neučinila. Nelze nepředložit návrh změny jen proto, že se to někomu ideologicky nelíbí. Až proces pořizování změny, kdy se k ní vyjadřují dotčené orgány, rozhoduje o možnosti realizace.

PETRA KOLÍNSKÁ (SZ)

Nejde o spor, zda stavět, či nestavět

* Kritizujete primátorku za „příliš velkou iniciativu“ v navrhování změn územního plánu. Ona to vysvětluje vaší údajnou nečinností. Čím si její kroky vysvětlujete vy?

Spor je o celkovou koncepci a přístup k výstavbě. Nelze jít na ruku developerům na úkor kvality a udržitelnosti. Rozhodnutí ohledně územního plánu ovlivní podobu Prahy na stovky let. Vyjednávací pozice města se hodně zhorší, když změnu pošleme dál bez jakýchkoli podmínek.

* Probíhá boj mezi „prodeveloperskými“ silami a vaším „zeleným“ táborem, který podle primátorky blokuje rozvoj?

Stavění do města patří. Nejde o spor, zda stavět, či nestavět. Spor se vede o to, zda je důležitá kvalita, nebo kvantita. Zda kromě toho, že projekt vydělá peníze, přinese také něco prospěšného celé obci, veřejnosti. Zda budou mít developeri volnou ruku, nebo bude město nastavovat pravidla, která zajistí dostatek občanské vybavenosti, zeleně a dopravní infrastruktury.

* Jaké máte konkrétní výhrady například u změny, která by navýšila koeficienty zástavby u Masarykova nádraží?

U Masarykova nádraží máme jedinečnou šanci prostor komplexně dotvořit, zapojit ho do organismu města, zrušit či zmírnit dopady bariér. Odhlasované změny tam zcela uvolňují urbanistické principy. Původních zhruba 10 tisíc čtverečních metrů hrubých podlažních ploch bude možné navýšit o dalších asi 22 tisíc, což představuje mimo jiné významné finanční zhodnocení pro developera pouhou změnou územního plánu. Město přitom mohlo zajistit koncepční řešení formou podrobnější územně plánovací dokumentace. Tak se po dohodě s developerem postupovalo například u projektu Rohan City.

Metropolitní plán KDE NAJDU PODKLADY Návrh Metropolitního plánu je už nyní dostupný na webové adrese plan.iprpraha.cz v sekci Metropolitní plán (MP). Zde je možné prohlížet výkresy, mapy, textové i grafické dokumenty. metropolitniplan.praha.eu Stránky hlavního města Prahy, které budou po doplnění nabízet přehled všech potřebných informací k plánu, včetně programu akcí a odkazy na další stránky. praha.camp Stránky CAMPu – Centra architektury a městského plánování, který najdete v areálu Emauzského kláštera na adrese Vyšehradská 51, Praha 2. CAMP nabízí setkání, prezentace, diskuse a další program, mj. pro seznámení se s plánem.

27. června: společné jednání všech hlavních aktérů, přístupné veřejnosti (Průmyslový palác, Výstaviště) 27. června až 26. července: zákonná lhůta pro podání připomínek (poštou nebo elektronicky) následující cca 2 roky: vypořádání připomínek a jejich zapracování do návrhu plánu konec roku 2020: veřejné projednání upraveného MP konec roku 2022: schválení a vydání platného MP

KDO PLÁN PŘIPRAVUJE? Zastupitelstvo HMP: objednavatel a zadavatel plánu Magistrátní Odbor územního rozvoje: vykonává státní dozor, neboli hodnotí soulad připravovaného plánu s právními předpisy (nehodnotí obsah) Institut plánování a rozvoje: zpracovatel plánu Městské části, státní úřady, vlastníci pozemků, odborníci, obyvatelé, spolky: předkladatelé připomínek, případně i žalob

Region vydání: Střední Čechy

O autorovi: DENISA HOLAJOVÁ, PŘIPRAVIL JAN PROKEŠ

Primátorka Krnáčová: Jde mi o to, aby se Praha rozvíjela [URL](#)

[WEB](#), Datum: 27.06.2018, Zdroj: denik.cz, Autor: Autor:, Jan Prokeš, Návštěvnost: 7 768 045

/ROZHOVOR/ Od středy - tedy ode dneška - mají lidé, firmy i další instituce možnost připomínkovat návrh územního plánu. Takzvaný Metropolitní plán je však jablkem sváru na pražském magistrátu. Co k vyhocené situaci říká primátorka hlavního města Adriana Krnáčová (ANO)?

Nový spor uvnitř pražské koalice vyvolalo poslední hlasování zastupitelů o změnách územního plánu. Proč jste tak iniciativní v jejich navrhování?

Předložila jsem některé změny územního plánu, které paní náměstkyně dlouho blokovala, některé dokonce i několik let. Jde mi o to, aby se Praha rozvíjela. Jelikož máme v koalici Stranu zelených, která rozvoj brzdí, tak ty změny musím předložit sama. Obdobné to bylo s Pražskými stavebními předpisy.

Metropolitní plán se představuje Pražanům.

Podle vaší náměstkyně "kopete" za developery...

To je taková mantra Zelených. Já si myslím, že primátor s developery mluvit musí. Realita je taková, že oni ve městě staví, pokud jim to vůbec komplikovaný stavební zákon umožní. Bez komunikace s nimi riskujete vznik nesmyslných projektů. Nebo s nimi můžeme vést dialog a pokusit se jejich plány směřovat tak, aby byly v souladu se zájmy města. Já ten dialog vedu.

Metropolitní plán se představuje Pražanům.

Třeba změny plánu u Masarykova nádraží ovšem Kolínská považuje za ukvapené, protože město předtím vyjednávalo s investorem, skupinou Penta, o konkrétních podmínkách rozvoje území. Nebylo by rozumné nejdřív dotáhnout jednání k finální dohodě?

Všechno, na čem v případě Masarykova nádraží padla shoda, platí a bude splněno. To jsem si nejdřív ověřila. Není to tak, že by tím urychleným předložením město ustoupilo ze svých požadavků. Jediné, co jsem udělala, že jsem celý proces odblokovala. Paní náměstkyně Kolínská nechtěla změnu předložit vůbec a já jsem přesvědčena, že by to do voleb neučinila. Nelze nepředložit návrh změny jen proto, že se to někomu ideologicky nelíbí. Až proces pořizování změny, kdy se k ní vyjadřují dotčené orgány, rozhoduje o možnosti realizace.

Beseda o rozvoji centra Prahy a Masarykova nádraží

V Praze má být do roku 2035 dokončeno 42 tisíc bytů, potřeba je ale dvojnásobek. Zrychlete stavební řízení, trvá deset let, apelují experti [URL](#)

[WEB](#), Datum: 27.06.2018, Zdroj: iHNed.cz +1, Návštěvnost: 5 397 490

Obsahové duplicity: 27.06.2018 - Hospodářské noviny

Za poslední čtyři roky se v Praze zvýšily ceny bytů v novostavbách o 80 procent, v panelových domech o 58 procent a ve starší cihlové zástavbě o 55 procent.

Podle údajů z portálu [Cenovámapa.org](#) je v hlavním městě v přípravě na 42 tisíc bytů, které budou potenciálně

dokončeny do roku 2035.

Jenže už do roku 2030 by se Praha měla podle předpokladů rozrůst o 150-200 tisíc lidí, což odpovídá potřebě nabídnout 90 tisíc bytů.

Dramatický růst výdajů na bydlení v Praze z poslední doby pociťují už i středněpříjmové skupiny obyvatel. Téma se proto dostalo do předvolebních kampaní politických stran, které slibují finančně nedostupné bydlení řešit.

Vydavatelství Economia uspořádalo minulý týden diskusi s kandidáty na pražského primátora. Vedle cen bytů se debatovalo také o územním rozvoji a významu architektury pro českou metropoli.

Za poslední čtyři roky se v Praze zvýšily ceny bytů v novostavbách o 80 procent, v panelových domech o 58 procent a ve starší cihlové zástavbě o 55 procent. Informoval o tom Milan Roček, spoluzakladatel portálu Cenovamapa.org. Shrnuje také důvody růstu cen nemovitostí (viz box).

Zástupci tří zúčastněných politických stran se shodli, že zdražování bytů v české metropoli je nutné "umravnit".

Jiří Pospíšil, kandidát na primátora za TOP 09 a STAN, si myslí, že by se měla více podporovat družstevní výstavba a město by mělo stavět nebo vlastnit více obecních bytů. To by podle něj pomohlo alespoň zbrzdit růst cen bytů a s tím související trend odlivu mladých lidí z Prahy do středních Čech.

/ Předplatitelé mají web bez reklam.

/ Předplatitelé mají web bez reklam.

Debatéři ze soukromého sektoru to ale považují za doplňkové řešení, klíčem je podle nich zrychlení povolovacích procesů. Vyřídít veškerá razítka pro stavbu bytového domu v Praze trvá nezdělaná 10 let. Úřady totiž nedodržují správní lhůty pro vydávání rozhodnutí, a je tedy jedno, jestli je žadatelem družstvo nebo developer.

"Pokud se neshodneme na tom, že zásadním způsobem zrychlíme povolování nové výstavby a nezačne se stavět, z toho problému se nedostaneme," řekl Roček.

Jiří Řezák, architekt z ateliéru Qarta, poukázal na to, že jednotlivé městské části jsou v rukou různých politických stran, často se spolu nebaví a nekomunikují ani s městem jako pořizovatelem celého územního plánu.

"Narážíme na nevoli a politickou blokadu," řekl Řezák s odkazem na to, že i nejrůznější aktivisté a zájmové skupiny využívají široké možnosti odvolání a obstrukcí.

Soukromník zastává roli státu

Prostor pro dotazy dostalo i publikum. O zkušenosti se s politikou podělil Igor Klajmon, ředitel pro development ve společnosti Sekyra Group. Ta v Praze připravuje rozvoj několika rozsáhlých území, jejichž výstavba si při dnešním pomalém stavu povolování staveb vyžádá desítky let.

"Řada brownfieldů je podle současné legislativy nenapojitelná na stávající infrastrukturu," řekl Klajmon. "Když jsme získali územní rozhodnutí na 500 bytů a kancelářské budovy na Smíchově, museli jsme si vyprojektovat tunel, který vede pod našimi domy a slouží železnici," popisuje Klajmon jeden z příkladů, kdy je soukromník nucen zastávat funkci státu. Potřebné povolení vztahující se k výstavbě budov by podle něj developer jinak nedostal.

Na Rohanském ostrově Sekyra Group zase dělá architektonickou soutěž. Ale protože není jasné, jaké bude spojení mostem mezi Karlínem a Holešovicemi, v zadání soutěže jsou tři varianty mostu, aby výsledný návrh vyhověl.

Developerům brání v rozvoji brownfieldů v širším centru města stavební uzávěry. "Jsme připraveni dělat transparentní soutěže s Institutem plánování a rozvoje, s odborníky, zapojujeme do plánování projektů i občany," řekl Klajmon.

Stavebníci budou následující čtyři roky volebního období pracovat se stejným územním plánem i stavebním zákonem, protože příprava nových se dříve nestihne. Volají tedy po opatřeních, která by pomohla zrychlit schvalování projektů.

"Je snazší a rychlejší udělat novelu stavebního zákona než v Praze získat změnu územního plánu," podotkl k legislativě Ondřej Boháč, ředitel pražského Institutu plánování a rozvoje. Boháč připomněl, že při přípravě metropolitního plánu byl stavební zákon třikrát novelizován a před schválením tohoto klíčového dokumentu ještě nepochybně několikrát novelizován bude. Podle něj byl stavební zákon v dobách socialismu lepší než ten dnešní. Boháč je také zastáncem zřízení centrálního stavebního úřadu pro Prahu.

Městu chybí politici s vizí a odvahou vizi prosazovat

Podle údajů z portálu Cenovámapa.org je v hlavním městě v přípravě na 42 tisíc bytů, které budou potenciálně dokončeny do roku 2035. Jenže už do roku 2030 by se Praha měla podle předpokladů rozrůst o 150-200 tisíc lidí, což odpovídá potřebě nabídnout 90 tisíc bytů.

Architekti a developeři také volají po vizích, které nejsou omezeny čtyřletým funkčním obdobím zastupitelů.

"Vedle vize by měl mít politik i odvalu svou vizi prosazovat nahlas. Bohužel velká řada politiků tuto odvalu nemá," řekl Petr Palička, šéf realitní divize ve skupině Penta. Vizí kandidáta pirátské strany na primátora Zdeňka Hříba je, aby se Praha stala městem, do kterého se budou lidé ze zahraničí jezdit dívat, jak se mají řešit problémy moderní metropole.

"Byl bych rád, abychom se s ostatními klíčovými politickými subjekty shodli, že nebudeme řešit jen aktuální problémy města, ale že po sobě něco zanecháme," prohlásil Pospíšil z TOP 09. Měl na mysli když ne realizaci, tak alespoň shodu s ostatními politickými stranami na výstavbě budovy filharmonie nebo jiného významného kulturního stánku. Po velké veřejné budově s kvalitní architekturou volá i Boháč z IPR.

Podobný názor má v tomto směru i Patrik Nacher, kandidát hnutí ANO na pražského primátora. Poslední čtyři roky, kdy tato strana stála v čele Prahy, byly ve znamení názorově roztržštěné koalice. "Filozoficky i ideologicky jsme se lišili. Někdo chtěl město rozvíjet, jiný je zakonzervovat. Já doufám, že po říjnových volbách se tam sejdou politici, kteří se shodnou, že komunikovat se soukromým sektorem neznamená automaticky korupční prostředí a že chceme, aby se Praha rozvíjela," prohlásil Nacher.

Brno má strategii bydlení. Ročně chce stavět až 200 bytů, mimo jiné také pro mladé

TISK, Datum: 27.06.2018, Zdroj: Metro, Strana: 52, Autor: ČTK, Vytlačeno: 275 949, Prodáno: 244, Rubrika: Brno

Brno chce ročně stavět až 200 bytů pro seniory, mladé, handicapované i chudší lidi. Počítá s tím strategie bydlení na roky 2018–2030, kterou nedávno schválili zastupitelé. Má to nalákat nové obyvatele do města. Primátorův náměstek Petr Hladík (KDU-ČSL) řekl, že ročně má jít o zhruba 150 až 200 nových bytů. Kromě toho Brno plánuje investovat do infrastruktury, aby mohli stavět byty soukromí investoři. Součástí plánů města jsou i rekonstrukce domů ve špatném stavu, dále přechod z lokálního na centrální vytápění i zavedení družstevního bydlení.

Pro strategii zvedlo ruku 41 zastupitelů, nikdo nebyl proti, zdrželi se čtyři komunisté. Hladík řekl, že má město problém s tím, že se lidé stěhují mimo ně a bydlí v okruhu 50 kilometrů ve městech jako Kuřim nebo Tišnov a podobně, kde je bydlení levnější.

Pro Brno z toho vyplývají dva problémy – jednak neroste počet obyvatel a jednak jde o problémy dopravní, protože mnoho lidí dojíždí za školou, prací a kulturou, což vede k dopravním zácpám. „Takových lidí je denně kolem sto tisíc,“ řekl Hladík.

Brno vlastní zhruba 30 tisíc bytů, což je asi 15 procent z celkového počtu bytů ve městě. Ostatní jsou v soukromém vlastnictví. Ročně se staví podle Hladíka nyní asi 1000 bytů jak v soukromé linii, tak z úrovně města. Hladík uvedl, že časem se mělo ve městě stavět 1500 až 2000 bytů ročně, zatímco Brno si chce nadále držet podíl 15 procent. Každý rok plánuje dát město také kolem 300 milionů do infrastruktury pro přípravu stavebních prací, aby nalákalo soukromé investory.

Samo chce stavět sociální byty pro chudé, startovací byty pro mladé rodiny, ale také bydlení pro seniory nebo lidi s handicapem. Chce zavést i družstevní bydlení. Lidé, kteří pracují, ale nezískají hypotéku, by vstoupili i s městem do družstva. Družstvo by si vzalo hypotéku, za ni by se postavil dům a po splacení hypotéky by byty přešly na lidi. První družstevní byty by se mohly začít stavět už letos ve Valchařské ulici. Další lokalitou jsou Kaménky, Kamenný vrch nebo Červený kopec. Brno bude také opravovat vlastní byty ve špatném stavu.

„Chceme v našich i soukromých objektech motivovat vlastníky k přechodu z lokálního systému vytápění na centrální vytápění a ke kombinaci tepelných čerpadel nebo fotovoltaiky a termických využití světelné energie,“ dodal Hladík.

Pomáhat lidem získat bydlení chce také stát Stát půjčí mladým rodinám do 36 let na rekonstrukci nebo pořízení nového bydlení až dva miliony korun.

* Úroková sazba bude jedno procento s garantovanou dobou 20 let, maximální doba splácení bude ve výjimečných případech 25 let. Příjem žádostí bude zahájen 15. srpna. Návrh ministerstva pro místní rozvoj (MMR) schválila vláda. * Pro letošek je na půjčky ze Státního fondu rozvoje bydlení (SFRB) vyčleněno 650 milionů korun. Státní úvěr lze kombinovat s hypotékou. Hypotéku tímto úvěrem však nejde splatit.

* Půjčky na bydlení pro mladé navrhovala už předchozí vláda, ale zájem byl mizivý. „Hlavním důvodem byla velice nízká částka, kterou stát poskytoval. Žadatelé by si k tomu museli většinou vzít ještě spotřebitelský úvěr,“ sdělila ministryně pro místní rozvoj v demisi Klára Dostálová.

Region vydání: Metro - jižní Morava

Kdyby mě práce v Národní galerii nebavila, odešel bych, i když mám neomezenou smlouvu.

Chyběl by mi ale adrenalin, říká Fajt [URL](#)

WEB, Datum: 22.06.2018, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Fajt Jiří, Návštěvnost: 5 397 490

Aby si generální ředitel Národní galerie v Praze zachoval standard, musí mít i po čtyřech letech ve funkci částečný úvazek v Německu. Tam Jiří Fajt zanedlouho vydá svou habilitaci.

V Praze už výrazně oživil palác Kinských, teď chystá rekonstrukci Veletržního paláce.

V Česku ale manažer státní firmy "kličkuje mezi byrokratickými mantinely".

HN: Za pár týdnů budete ředitelem Národní galerie už čtyři roky. Dokdy máte smlouvu?

Ta moje je bohužel časově neomezená.

HN: Proč bohužel?

Manažeri by měli mít jasný časový horizont svého angažmá, třeba šest let, jak jsem chtěl. Poté může veřejnost zhodnotit výsledky. Tento okamžik potřebuje i manažer k ohlédnutí se a rozvaze, zda pokračovat. Je to zdravé pro obě strany.

HN: A vy jste se sebou spokojený?

Práce v Národní galerii mě pořád baví. Kdyby tomu tak nebylo, nesporně bych sám odešel.

HN: Kam byste šel?

Vrátil bych se do Německa, začal učit, měl své doktorandy, psal knihy a připravoval výstavy. Nejspíše bych ale postrádal adrenalin nebo tu "challenge", kterých si užívám v Praze vrchovatou měrou. To mě motivuje ve snaze tuto instituci proměnit a zlepšit.

HN: Už třeba ale nemůžete prohlubovat a zhodnocovat celoživotní akademickou dráhu.

To ne, ale nelituji toho. Během výstavy o Karlovi IV. před dvěma lety jsem vydal knihu Dlouhý stín císaře Karla IV., která vycházela z mé české habilitační práce na Karlově univerzitě. Letos snad konečně vydám i svou německou habilitaci o malířství 14. století v Norimberku. Má osm set stran a tisíc fotografií. Teď dodělávám poslední drobnosti, ovšem po nocích a víkendech. Jsou chvíle, kdy jsem z nedostatku času zoufalý.

Jiří Fajt (58)

? Přední český odborník na středověké a raně novověké umění střední a středovýchodní Evropy se u veřejnosti zapsal jako autor významných výstav o Mistru Theodorikovi či Karlovi IV.

? V 90. letech minulého století byl kurátorem a později ředitelem Sbírky starého umění Národní galerie, instituci opustil roku 2000 na protest proti Milanu Knížákovi.

? V červenci 2014 Fajt nastoupil na jeho někdejší post a teď se Národní galerii snaží oživit. Někde už jsou výsledky viditelné, třeba v klášteře sv. Anežky České, kde po renovaci přibyla sochařská zahrada a pravidelný letní program.

? Národní galerie též otevřela dříve nepřístupné části Veletržního paláce.

Nastěhovala do něj kavárnu i knihkupectví a Muchovu Slovanskou epopej nahradila velkolepými díly Čičana Aj Wej-weje či aktuálně

Němky Katharine Grosseové.

Na hromadné vernisáže konané vždy jeden večer na jaře a na podzim teď do Veletržního paláce chodí tisíce lidí.

? Proměnila se také turisticky nejatraktivnější galerijní budova, palác Kinských na Staroměstském náměstí, kde

jsou nyní k vidění díla Jiřího Koláře.

Právě přes dvůr paláce Kinských vede cesta do kanceláře Jiřího Fajta, kde současný ředitel zasedá ve druhém patře.

Za sebou má obří fotografii Václava Havla stojícího před obrazem Mistra Theodorika.

HN: Jak často třeba obejdete všech šest budov galerie?

Ředitelství je v paláci Kinských, tam jsem každý den, ve Veletržním paláci, kde sídlí dvě třetiny administrativy, několikrát týdně. Ostatní budovy obcházím, jak jen to jde.

Často jsem na cestách, hodně času zabírají jednání s představiteli státní správy a s institucionálními partnery a sponzory. Zajistit dostatek peněz pro činnost instituce je prvořadou povinností každého ředitele.

HN: Má to výsledky?

Jednoznačné. Od privátních donátorů a firem již dnes získáváme na 30 milionů korun ročně a potenciál je ještě vyšší. Největší podíl na tom má galerijní Klub patronů, jehož členové se mohou zapojit s příspěvky od 150 tisíc korun, na nejvyšší úrovni s milionem a více. Mezi nimi najdeme firmy i soukromé osoby. Těm nejnějnějším nabízíme individuálně koncipované benefity včetně mé osobní přítomnosti - třeba když si s patrony uděláme výlet na londýnský veletrh Frieze a navštívíme ateliér jednoho z nejslavnějších umělců současnosti Anishe Kapoora.

HN: Jaký ten ateliér je?

Fantastický. Anish má na jihu Londýna v podstatě celou uliční frontu s pěti nebo šesti krychlovými budovami bez oken. Mezi těmito ateliéry pak přecházíte normálně po ulici. V jednom jsou jeho skleněná díla, v dalším objekty pracující se světlem, v dalším naleznete krajinářské projekty nebo "organické" obrazy, které nedávno vystavoval v amsterodamském Rijksmuseumu hned naproti Rembrandtově Noční hlídce.

HN: Kapoor experimentuje se zvláštním typem černé barvy, která prý ve viditelném spektru pohlcuje až 99 procent světla. Viděli jste ji?

Ano, je to úžasný výsledek letitých pokusů s fyziky a chemiky. Ukazoval nám asi metr na metr velkou plochu pokrytou touto zvláštní černí. Zcela pohlcovala tvar objektu, člověk ani nevnímal, na co se dívá. Je to zážitek jako z vesmírné laboratoře - k černému objektu se nesmíte přiblížit a už vůbec v jeho blízkosti nelze mluvit, neboť kontakt se slinou by zničil povrch. Letos má Anish přiletět do Prahy, abychom se domluvili na projektu pro Národní galerii.

HN: Pojdme trochu rekapitulovat. Při nástupu do funkce jste říkal, že musí vzrůst státní příspěvek Národní galerii. Podařilo se?

Bohužel jen velmi mírně. V roce 1990 činil příspěvek státu na provoz galerie 234 milionů korun, letos jsme dostali 254 milionů, což v důsledku představuje dramatický pokles reálné hodnoty dotace. Vloni ho částečně vyrovnal mimořádný příspěvek od parlamentu ve výši 50 milionů korun, z čehož jsme více než třetinu použili na akvizice současného umění.

V současnosti jednáme o dalším řešení. Nynější státní příspěvek nepokrývá ani nezbytné výdaje typu platů, energie, ostrahy nebo úklidu. Na vlastní program nám nezbyvá ani koruna.

HN: Jak jste tedy mohli uspořádat třeba loňskou přehlídku děl Gerharda Richtera, která stála okolo 28 milionů? Jsme odkázáni na vlastní příjmy, které se bohudík daří navyšovat. Třeba návštěvnost za mého působení vzrostla skoro trojnásobně a ze vstupného jsme vloni utržili 62 milionů korun. Od partnerů do rozpočtu přiteče dalších 30 milionů, z komerčních pronájmů 40 milionů. Díky těmto příjmům jsme schopni financovat naše mnohdy ambiciózní výstavy. Od začátku jsem tvrdil, že pokud stát zajistí řádnou péči o státní majetek, to znamená uměleckou sbírku a budovy, postarám se o financování programu. A já jsem svůj úkol splnil.

HN: Komerčním pronájemem myslíte třeba novou galerijní kavárnu v přízemí paláce Kinských?

Například. Za zděděnou pivní špeluňku jsem se styděl, a když jsme konečně uzavírali smlouvu s novým provozovatelem, kromě kavárenského konceptu jsem požadoval, abychom nejen měli vyšší příjem z nájemného, ale aby galerie měla i podíl na dobře fungujícím provozu. Návštěvníci našich výstav jsou přece zároveň hosty kavárny, takže jsme k fixnímu nájmu přidali procentní podíl na obratu.

Související

Fotogalerie

Kdyby mě práce v Národní galerii nebavila, sám bych odešel, říká Jiří Fajt

HN: V paláci Kinských za vaší éry vzniklo návštěvnické centrum, sbírky antického a asijského umění byly odstěhovány, na podzim otevřete první výstavu užívající obě patra budovy. Co bude dál?

Potřebujeme dokončit stavební rehabilitaci přízemí, což trvá přespříliš dlouho. Nepočítal jsem s tím, jak dalece bude státní sféra ochromená nepřehledným množstvím předpisů a regulací. V Čechách jsem zažil devadesátá léta minulého století, kdy jsem v Národní galerii začínal, ale dnešní stav je nesrovnatelný.

HN: V čem?

Vzniklo mnoho limitujících byrokratických bariér. Vezměte si jen to magické trojsloví s "péčí řádného hospodáře". To je zaklínadlo, kterým se při správě státního majetku musíte řídit, aniž by ovšem bylo přesně vysvětleno, co vlastně znamená. Takže pokud se někoho chcete zbavit, jednoduše mu vytknete, že se nechová s "péčí řádného hospodáře".

HN: Můžete srovnávat s Německem, kde jste dlouho působil?

Podotýkám, že jsem se tam pohyboval spíše v akademickém prostředí. V Německu byrokracie také existuje, je však funkční. U nás mi přijde, že se často jedná o papírování pro papírování, v důsledku čehož ztrácíme schopnost realizovat projekty v rozumném čase. V Česku se manažer státní firmy častěji nerozhoduje podle nejlepšího vědomí a svědomí, ale kličkuje mezi byrokratickými mantinely, a to v lepším případě. V horším se pak za ně alibisticky schovává.

HN: Konkrétně?

Krátce po příchodu jsem se rozhodl přivést do Prahy výstavu Umělci a proroci, kterou připravila americká kurátorka pro Schirn Kunsthalle ve Frankfurtu nad Mohanem. Tehdy za mnou přišli kolegové z veřejných zakázek, že to musíme vysoutěžít. Obrátil jsem oči v sloup: "Chcete vysoutěžít, zda výstavu, kterou pro Schirn Kunsthalle udělala americká kurátorka, nám někdo neudělá laciněji? Vždyť je to absurdní!" Ano, bylo to absurdní, ale stejně jsme vysoutěžili výstavu, kterou logicky nikdo jiný dodat nemohl.

HN: V době vašeho nástupu se platy kurátorů pohybovaly okolo 20 tisíc korun měsíčně. Jak vysoké jsou dnes? Trochu se zvedly, dnes mohou naši nejlepší kurátoři vydělávat až padesát tisíc korun měsíčně, jsou to ale vzácné výjimky. A pořád je to několikanásobně méně než ve srovnatelných muzeích na Západě. Průměrný plat v Národní galerii je stále hodně špatný.

HN: Vy sám prý máte částečný úvazek v Německu.

V první řadě mám v Německu pracovní povinnosti. S lipským vědeckovýzkumným Společenskovědním centrem pro dějiny a kulturu střední Evropy domlouváme založení detašovaného pracoviště v Praze. To se stane zárodkem akademického pracoviště zaměřeného zejména na přípravu budoucích kurátorů. A ten částečný úvazek mi skutečně pomáhá vyrovnávat finanční deficit v rodinném rozpočtu po nástupu do Národní galerie.

HN: Za vaší éry do Národní galerie spousta lidí přišla, dost jich ale také odchází. Nejste moc vybíravý?

Asi jsem náročný. Když s někým nejsem spokojený, snažím se nejdříve využít všechny možnosti nápravy, diskutuji, vysvětluji, ale pokud ani to nezabere, přistupuji k obměně. V Národní galerii je dnes spousta kolegů, kteří pracují obětavě a mají skvělé výsledky, jsou ale také úseky, které by mohly fungovat lépe. K výkonu manažerské funkce nutně patří i málo populární personální opatření, neboť musíte mít na mysli v první řadě zájem instituce a kvalitu jejích služeb. Některé odchody však také souvisejí se situací na přehřátém pracovním trhu. My se musíme držet platových tarifů a jen stěží jsme schopni držet krok v konkurenci s privátním sektorem. Stává se nám, že někoho vychováme a dotýčný posléze odejde za lákavější nabídkou.

HN: Začátkem roku spolupráci s Národní galerií kritizovalo několik kurátorů včetně ředitelky Chalupeckého ceny Kariny Kottové. Nebyl to signál, že se ne úplně vše daří?

Rozhodně máme rezervy, ale na ty výtky se musíte podívat z odstupu a soudit nás podle výsledků a celkového vnímání instituce, jakkoliv je každý detail důležitý. Věcnou kritiku vítám a snažím se její obsah reflektovat. Je to cenná zpětná vazba z prostředí, v němž galerie působí, nikoliv ale obecný problém.

HN: Opravdu ne? Mnozí bývalí zaměstnanci vyprávějí, že v Národní galerii je chaos.

Zpověď těch, kteří galerii opustili, nebo byli přinuceni k odchodu, nejspíše nebude zrovna relevantní, ne? V

chaosu bychom těžko mohli zrealizovat tak náročné projekty, které máme s úspěchem za sebou. To musím jednoznačně odmítnout.

HN: Alespoň nějaké slabiny ale přiznáváte?

Ale samozřejmě, nikdo není dokonalý. Jsem poměrně velký detailista, což mě vtahuje do řešení otázek, které bych měl nechávat jiným. O svém sklonu k mikromanagementu dobře vím a bojuji s tím.

HN: Jak daleko je avizovaná rekonstrukce Veletržního paláce? Premiéři slibují, že na ni vyčlení peníze, dosud tak ale žádný neučinil.

Před pár týdny jsme od ministerstva kultury získali svolení k mezinárodní architektonické soutěži o návrh obnovy Veletržního paláce, na níž nyní pracujeme. Jsem za to rád, neboť potřebná stanoviska památkářů, studií využitelnosti a právní posudky jsme měli hotové již před více než rokem a půl. Rádi bychom soutěž vypsalí letos někdy po létě.

HN: Co bude pak?

Začátkem příštího roku bychom měli znát jméno architekta, následující dva roky se budeme věnovat projektům a schvalovacím procesům. A pokud vše půjde dobře, můžeme v roce 2022 začít se stavbou. Pro veřejnost bychom mohli Veletržní palác otevřít v roce 2025. Ale znáte to, nejsme jediní, kteří budou do jednotlivých fází vstupovat.

HN: Co na tom bude trvat tak dlouho?

To je ale docela optimistický harmonogram, třeba amsterodamské Rijksmuseum bylo zavřené dvanáct let. Rok potřebujeme k převezení uměleckých děl z Veletržního paláce do nového deponáře, rok bude trvat nastěhování zpět. Bude se přesouvat veškerá administrativa, knihovna s archivem, potřebujeme lokálně propojit výstavní patra, posunout střechu Velké dvorany, odstranit nešťastnou rampu před vstupním průčelím. Znovu otevřeme terasy, vyměníme všechna okna a technologie, pod zemí obnovíme provoz kina, vytvoříme zázemí pro divadla a koncerty.

To vše nějaký čas potrvá, pokud se to má udělat kvalitně.

HN: Ještě pořád střídavě bydlíte v Praze na Malé Straně a v Berlíně?

Ano, když to alespoň trochu jde, jezdím do Berlína na víkendy. To město mi dodává energii, "dobijím zde baterie". I když většinou ani tam nevím co dřív.

HN: Kdy tedy odpočíváte?

Třeba během tříhodinové jízdy autem do Berlína. Relaxuji i při korektorské práci na knize.

HN: Co třeba poslechem muziky? Byl jste na pražských koncertech Philipa Glasse i Patti Smith.

Oba byly skvělé! A teď se těším na Rolling Stones v Berlíně. Už zase!

Česká architektka v soutěži na šanghajský komplex porazila i největší architektonickou společnost URL

WEB, Datum: 03.07.2018, Zdroj: e15.cz, Autor: Ondřej Souček, Návštěvnost: 4 428 212

Česká architektka za sebou nechala jednu z největších a neznámějších architektonických firem světa. Podle jejího projektu v Šen-čenu v Číně postaví multifunkční komplex budov, který doplní největší výstaviště světa.

Česká architektka Eva Le Peutrec zvítězila v architektonické soutěži pro společnost Allied Architects International se sídlem v Šanghaji. Součástí jejího projektu je komplex budov, který zahrnuje 120 tisíc metrů čtverečných a skládá se z pětihvězdičkového hotelu, konferenčního a nákupního centra a dvou věží s apartmány. Architektonické soutěže se zúčastnila i jedna z největších architektonických firem světa společnost Aedas.

„Klientem je jedna z nejvýznamnějších čínských bank China Merchants Bank, která v minulosti spolupracovala s nejlepšími světovými architektonickými firmami, jako je například Mecanoo a další," okomentovala Le Peutrec pro web E15.

Eva Le Peutrec studovala architekturu v Liberci na Fakultě umění a architektury na Technické univerzitě v Liberci. První praktické zkušenosti v oboru získala v kanceláři Cee Architects v San Francisku, kam odjela ve svých dvaadvaceti letech.

Poté zamířila do Šanghaje, kde ve svých devětadvaceti letech vyprojektovala první mrakodrap. Navrhla téměř třicet mrakodrapů včetně výškové budovy nad 300 metrů a město pro milion obyvatel. Posledních sedm let žije v Tichomoří na Nové Kaledonii.

Začaly prázdniny, školy čekají letní investice a údržba [URL](#)

WEB, Datum: 02.07.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Autor: Slavomír Kubeš, Návštěvnost: 2 643 856

V době letních prázdnin zaplní školy namísto žáků dělníci. Budou pracovat na potřebných opravách a rekonstrukcích, jejichž realizace by byla za plného provozu školských zařízení velice obtížná. Čilý stavební ruch bude panovat například na ostrovském gymnáziu, karlovarské obchodní akademii či chebské zdravotnické škole.

„Všechny stavební akce jsme se snažili naplánovat tak, aby byly hotovy do konce prázdnin a nekomplikovaly zahájení školního roku. Například v případě ostrovského gymnázia musela být výuka dokonce ukončena předčasně tak, aby se mohlo začít se stavbou nového koridoru a šaten co nejdříve,“ upřesnil krajský radní Jaroslav Bradáč.

Obchodní akademie a vyšší odborná škola cestovního ruchu Karlovy Vary se po prázdninách bude moci pochlubit nově zabezpečenými vstupy. Náklady na jejich vybudování přesahují 600 tisíc korun.

Na Gymnázium a střední odborné škole Chodov se již nyní pracuje na modernizaci jazykových učeben. Kompletní stavební úpravy včetně elektroinstalace vyjdou na 2,2 milionu korun.

Střední zdravotnická škola a vyšší odborná škola Cheb se pak pro změnu dočká rekonstrukce sociálních zařízení za skoro 5 milionů korun. Další z chystaných akcí je například oprava poničené střechy na pavilonech 1, 2 a tělocvičny ašského gymnázia za téměř 1,5 milionu korun.?

Sokolov investuje letos do oprav škol téměř 29 milionů korun. Největší aktivita oprav je plánována na letní prázdninové měsíce také v Sokolově. Například nový altán mají v Domě dětí a mládeže.

Aktuálně se například v Mateřské škole Pionýrů rekonstruuje balkon, na ZŠ Boženy Němcové probíhají úpravy v suterénu. Největší zakázkou bude výměna stropní konstrukce a půdní vestavba v Základní umělecké škole za 8,5 milionu korun.

Drtivá většina letošních zakázek by měla být hotová do začátku nového školního roku. Čtyři zakázky pak v průběhu podzimu.

Děti se do lavic vrátí v pondělí 3. září.

Je dražší, než čekali. Výstavbu bazénu vyřeší Písek po volbách

TISK, Datum: 02.07.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 18, Autor: Jakub Bartoš, Vytlačeno: 150 328, Prodáno: 123 870, Rubrika: jižní čechy

Kvůli příliš vysokým cenovým nabídkám musela rada města zrušit výběrové řízení na výstavbu nového bazénu pod lesnickou školou v Písku.

PÍSEK Lidé o něm mluví několik let, ale teď je jasné, že se diskuse na tohle téma minimálně na dobu několika měsíců odkládá. Písečtí si na nový bazén budou muset počkat, protože nabídky firem na výstavbu rozsáhlého projektu neodpovídají představám města. Oproti předpokládané částce jsou vyšší o několik desítek milionů korun.

Soutěž písecká radnice vyhlásila na začátku roku v lednu. Skončila minulý týden otevřením obálek s nabídkami. Zastupitelstvo v druhé polovině loňského roku schválilo limit 283 milionů korun bez DPH. Do něj se ale ani jedna z nabídek firem Subterra a Hochtief nevešla. Obsahovaly totiž částky 323 a 329 milionů korun bez daně.

„My jsme cenu stanovili loni na podzim. Vzápětí byla soutěž vypsaná. Projekt byl zpracovaný dobře, ale za tu dobu se stavební sektor nějakým způsobem proměnil, ceny stavebních prací vzrostly. Soutěž se trochu protáhla, byť ne nijak výrazně, kvůli dotazům k výběrovému řízení. Výsledek víceméně reflektuje vývoj na trhu. Cenová nabídka byla o asi 10 procent vyšší,“ komentuje místostarosta Josef Knot (TOP 09).

Součástí projektu byl plavecký bazén, venkovní bazén a wellness. V minulosti se počítalo s částkou 200 milionů korun, ale ta nezahrnovala právě venkovní bazén a wellness část. Ani jedno se ale zatím stavět nebude. Rada

města musela výběrové řízení zrušit, protože jí to nakazuje zákon kvůli stanovené limitní ceně.

Zbrzdila se i oprava školy

„Myslím, že tohle zastupitelstvo by na posledním zasedání nemělo o projektu rozhodovat. Mělo by to být předneseno novému, které bude mít k dispozici hotový projekt. Budoucnost tak bude vycházet z vůle nového vedení města. Říkat několik měsíců před volbami, co bude dál, je teď věštění z křišťálové koule,“ dodal Knot s tím, že on materiál předkládat nebude, což neznamená, že ho nemůže předložit jiný z radních.

Rozpočet Písku by tak velkou akcí zvládl. Město by ale muselo přískřit investice do jiných projektů. Stát se také může, že nové vedení místo toho rozhodne o opravě starého bazénu. „Písečáci jsou tím hodně znechucení, trvá to už dlouho. Je to asi jako obchvat v Budějovicích. Už s tím asi nikdo moc nepočítá. Zbytečně a hrozně dlouho se řešilo, kde vůbec bude stát. Pro obyvatele je to trochu výsměch. Většina z nich včetně mě jsme chodili hlavně na venkovní plovárnu, takže mi přijdou wellness a tobogany zbytečné. Teď se chodí hlavně na venkovní plovárnu u Václava nebo na jez. Obě místa se nově opravila, takže už se o nový bazén celkem vytratil zájem,“ myslí si 20letá studentka Lea Hájková.

Písek tak potkala podobná situace jako České Budějovice. I zde radnice obdržela příliš vysoké nabídky na stavbu multifunkčního sportovního centra, i když v případě krajského města byly nabídky procentuálně mnohem větší než v Písku. Ve městě na Otavě to není jediný případ, kdy současná situace na stavebním trhu, kde je zakázek spousta, komplikuje některé investice.

„V létě měla začít rekonstrukce Základní školy Tomáše Šobra za zhruba 50 milionů korun. Přišla však jen jedna nabídka o pět milionu dražší. Škola by se nicméně i tak měla opravovat. Pro město je prioritou, aby mělo své objekty v dobré kondici, takže asi nabídce vyhovíme. Nedá se přímo říct, že současný stav investice brzdí, ale výrazně zasahuje do rozpočtu města,“ popisuje Knot.

„Stavební sektor se za dobu od vypsání soutěže proměnil. Ceny prací vzrostly.“ Josef Knot, místostarosta Písku

Jablonecký magistrát chystá architektonickou soutěž na toalety u přehrady [URL](#)

WEB, Datum: 03.07.2018, Zdroj: jablonecky.denik.cz +1, Návštěvnost: 34 660

Obsahové duplicity: 03.07.2018 - Jablonecký deník

Jak se zdá, jablonecký magistrát „chytí slinu“, alespoň co se týče architektonických soutěží. Po dopravním terminálu jsou na řadě záchodky v okolí první přehrady Mšeno.

K osmi veřejným toaletám v okolí jablonecké přehrady přibudou další tři bezbariérová sociální zařízení. Magistrát chce na jejich podobu vyhlásit architektonickou soutěž, mělo by se tak stát ještě v červenci s termínem ukončení na přelomu srpna a září. Na nové záchodky má město vyčleněno 15 milionů korun, další peníze pak putují do údržby sociálních zařízení. „Pouze údržba toalet u přehrady stojí ročně 250 tisíc korun,“ poznamenala mluvčí magistrátu Markéta Hozová.

Zcela nové zařízení by mělo nahradit záchodky u Bižuterie, které jsou sice důkladně uklízeny, přesto nepůsobí vábně. „Tam bych dnes na toaletu nešla ani náhodou. Tak ořesné záchody provozuje město,“ stěžovala si na magistrátu jedna z pravidelných návštěvnic přehrady.

Sezonní provoz nabídne sociální zařízení u parkoviště naproti bývalému Jablonexu. „Zde jsme plánovali pítko, ale protože jde o jakési nástupní místo k přehradě, chceme je doplnit o toalety,“ vysvětlil náměstek primátora Lukáš Pleticha. Třetí bude u Prutu, kde má vzniknout WC s celoročním provozem, jelikož je možné jeho vytápění. „Je uprostřed přehrady a v zimě ho budou využívat bruslaři či lyžaři,“ doplnil Lukáš Pleticha.

Magistrát bude po architektech požadovat bezbariérovost zařízení. Součástí mají být sprchy, převlékárny a baby point. „Předpokládaná hodnota jednoho objektu je zhruba pět milionů korun, čili hodnota očekávané zakázky

bude okolo 15 milionů korun," upřesnil Pleticha.

O budoucí podobě nových toalet rozhodne odborná porota. „Myslím, že vybrat z více návrhů je nejlepší cesta. Jsme otevření novým nápadům. Hodnocení je však třeba provést z více hledisek, je třeba zohlednit ekonomiku stavby, ale i provozu," doplnil Pleticha. V blízkosti jablonecké přehrady je hned několik sociálních zařízení. V centru města pak zájemci najdou čtyři místa: na autobusovém nádraží, v Tyršových sadech a u letního kina. V Soukenné ulici na konečné tramvaje čekají na návštěvníky moderní toalety.

Architektonické soutěže se magistrátu zalíbily po úspěšném klání o podobu dopravního terminálu. V té době se už vědělo, že nad terminálem se bude třpytit přístavba Muzea skla a bižuterie v podobě skleněného krystalu. Architektonickou soutěž na podobu terminálu pak s přehledem vyhrál návrh architektonické kanceláře Domyjinak. „Terminál je navržený jako transparentní skleněný hranol, který vytváří odezvu nové přístavbě muzea," popsal za studio architekt Petr Šíkola.

Kromě skleněné střechy nabídne terminál také lávku propojující centrum města jak s terminálem, tak s vlakovým nádražím. Uprostřed lávky bude bezbariérový sestup, zřejmě výtah, dolů na terminál. Terminál vyroste mezi ulicemi Kamenná, Lipanská a 5. května. Povede sem i tramvajová trať. Podle pravidel dotace musí být terminál v provozu v roce 2023.

Bazén ani po deseti letech stát nebude

TISK, Datum: 04.07.2018, Zdroj: Písecký týden, Strana: 2, Autor: LUCIE KOTRBOVÁ, Rubrika: Téma týdne

Už deset let se v Písku skloňuje pojem bazén.

I ti největší optimisté zřejmě v posledních dnech pochybují, zda si vůbec Písečáci někdy zaplavou v novém bazénu.

Písek – Před deseti lety padlo rozhodnutí, že písecký bazén dosluhuje a je třeba postavit nový. To roztočilo kolotoč dohadů, petic, anket, soutěží a neúspěšných pokusů o posun vpřed. Tím posledním bylo výběrové řízení na stavbu nového areálu pod lesnickou školou. Do něj se sice přihlásily dvě firmy, ale ani jedna nedokázala splnit požadovaný finanční limit 284 milionů korun. Jedna nabídla 323 milionů, druhá 329 milionů korun. Město proto výběrové řízení zrušilo, a tím odsunulo výstavbu bazénu na neurčito.

Vzhledem k tomu, že jsou na podzim komunální volby, o osudu koupání v Písku bude zřejmě rozhodovat až nové zastupitelstvo. Je také téměř jasně, že pojem bazén bude jedním z hlavních předvolebních témat.

Nové zastupitelstvo bude muset rozhodnout, zda navýší rozpočet na bazén, projekt „oseká“, nebo se nový bazén stavět nebude. V době, kdy se stavebnictví tak daří, zřejmě není pravděpodobné, že by se podařilo najít firmu, která bazén postaví za požadované peníze. Podle některých ohlasů je stavba příliš nákladná. Jiní volají po kompletní rekonstrukci stávajícího bazénu. Tomu však odporuje výsledek referenda z roku 2013, ve kterém voliči – bez ohledu na to, zda vůbec věděli, pro co hlasují – zakázali městu stavět bazén na současném místě, respektive na nějakou dobu stávající bazén uzavřít. Začalo to v roce 2008 rozhodnutím, že Písek potřebuje nový bazén

říjen 2008

Velké rozhodnutí padlo: obyvatelé Písku dostanou nový bazén. Ten dosavadní totiž po téměř třiceti letech provozu dosluhuje.

duben 2009

Objevují se první nesouhlasné výkřiky. Tři stovky lidí chtějí stavět jinde než pod hradbami a bojí se, že na několik let přestane krytý bazén existovat.

červenec 2009

Zastupitelé schvalují změnu rozpočtu a uvolňují tak 5,6 milionu korun na projektovou dokumentaci.

září 2009

Bazén pod Putimskou bránou by mohl zmizet už na jaře 2010 za všeobecného předpokladu, že místo výstavby nového je dané.

září 2011

Až po dvou letech se však objevují první návrhy budoucí podoby projektu. Aquacentrum střední velikosti, rekonstrukce s přístavbou či pouhá oprava, nový prostor s atrakcemi nebo posílenou wellness a lázeňskou částí? V anketě rozhodují sami občané.

listopad 2011

V Písku bude stát nový plavecký stadion za 162 milionů korun. Ačkoliv v anketě vyhrála varianta aquacentra, zastupitelé se rozhodují pro demolici stávajícího a výstavbu nového bazénu s důrazem na vodní atrakce.

prosinec 2011

Kritika projektu přichází ze všech stran. Písečtí architekti podávají proti bazénu pod hradbami petici. Neúspěšně, změna neprochází.

květen 2012

Šíří se zpráva, že bazén bude v provozu jen do konce roku. Pak začne demolice.

září 2012

Písečáci však berou věci do vlastních rukou. Václav Blažek iniciuje petici za referendum. Podpisem ji podporuje 4200 lidí.

leden 2013

Písečtí občané rozhodují o hlavě státu a otázce, kde má či spíše nemá stát nový bazén. Výsledek jednoznačně odmítá současnou lokalitu.

duben 2013

Radní přicházejí s pěti novými lokalitami. Rozhodují mezi areálem Žižkových kasáren, lokalitou pod lesnickou školou, pod nemocnicí, na Jihu III i s plochou Šarlatského rybníku či mezi přeložkou I/20 a teplárnou.

září 2013

Favority jsou místa dvě: areál Žižkových kasáren a lokalita pod lesnickou školou. Později se do hry vrátí i lokalita Jih.

únor 2014

Město vyhlašuje další anketu.
Občané volí mezi třemi vybranými lokalitami.

březen 2014

Celkem 1549 obyvatel odevzdává svůj hlas. Lidé chtějí nový bazén v areálu Žižkochtějí vých kasáren.

duben 2014

Zastupitelé vybírají i přes výsledky ankety lokalitu pod lesnickou školou.

leden 2015

Nové vedení města potvrzuje vybrané místo. Vyjednává podmínky architektonické soutěže, nový bazén chce otevřít do roku 2018.

březen 2015

Slaná voda, 8 drah pro plavce, výukový bazén a milionová odměna pro autora vítězného návrhu.
Česká komora architektů ale nesouhlasí, částka je údajně malá. Později ustupuje městu a soutěž otevírá.

září 2015

Porota se shoduje na výhercích architektonické soutěže, radní potvrzují.
První místo získává pražský ateliér Projektil, jeho návrh je kompromisem mezi funkčností a designem.

říjen 2015

Projektantem výstavby je zvolen Hochtief CZ, nový bazén bude podchodem spojený s Výstavištěm.

květen 2016

Město vyhrává spor o pozemky kasáren, areál se vrací do hry o místo budoucího plaveckého bazénu.

březen 2017

Lokalita pod lesnickou školou je potvrzena. Starý bazén ale projde opravou, je totiž v havarijním stavu.

červenec 2017

O budoucnosti bazénu se objevují pochybnosti. Ateliér Projektil totiž nedodal vyhovující podklady pro reálný návrh rozpočtu.

prosinec 2017

Zastupitelé schvalují výstavbu bazénu pod lesnickou školou. Finanční limit dávají 283 milionů korun.

červen 2018

Ani jedna ze dvou firem, které se zúčastnily výběrového řízení na stavbu, nedokázala splnit limit rozpočtu. Řízení město ruší a o budoucnosti zřejmě rozhodnou až nové volby.

Vítězný architektonický návrh kašny bude k vidění nejdřív za měsíc [URL](#)

WEB, Datum: 02.07.2018, Zdroj: [trebicky.denik.cz](#), Návštěvnost: 73 339

Třebíč - V Třebíči skončila architektonická soutěž o podobu nové kašny na Karlově náměstí. "Nakonec se přihlásilo 27 účastníků, tak vysoký počet nás překvapil," přiznal trebičský starosta Pavel Janata.

Červená tečka ukazuje, kde na novém dláždění Karlova náměstí v Třebíči bude před radnicí kašna, o jejíž podobu se soutěžilo.

Výsledky ale budou zveřejněny nejdřív za měsíc. Ještě totiž běží různé zákonné lhůty včetně té, ve které můžou účastníci podat odvolání proti výsledku. "Pak veřejnost se všemi návrhy seznámíme. A to veškerými informačními kanály, které má radnice k dispozici," doplnil starosta. Zřejmě bude prezentace ve vestibulu radnice či na panelech na Karlově náměstí.

Magistrát brzdí ochranu sídliště Ďáblice

TISK, Datum: 29.06.2018, Zdroj: Naše Praha 8, Strana: 3, Autor: Tereza Vaisová, Vytlačeno: 40 000

? Radnice osmé městské části i její obyvatelé se obávají průtahů při tvorbě územní studie s regulačními prvky pro sídliště Ďáblice. Studie má být argumentem proti výstavbě výškových budov, která této lokalitě hrozí a proti které mají lidé výhrady.

Ďáblice – Ničení unikátní urbanistické koncepce jednoho z nejstarších sídlišť v Praze, objemné mrakodrapy v místě, kde nikdy nic podobného nestálo. Tak popisují lidé žijící v Praze 8 plány developera CPI, který chce ve čtyřech lokalitách sídliště Ďáblice vystavět až osmnáctipatrové věžáky. Záměr postavit na čtyřech místech výškové budovy prezentovala firma CPI poprvé v červnu 2017. Okamžitá vlna nesouhlasných reakcí ze strany obyvatel Ďáblic a Kobylis pak vyvrcholila v září. Tehdy dalo místním za pravdu pražské zastupitelstvo. Proti je také radnice, která chtěla nechat zhotovit územní studii. Tento proces jí byl ale pražským magistrátem odebrán. „Územní studie pomůže definovat, jak rozměrná zástavba je v daném území přípustná.

Chtěli jsme vlastní, kvalitní dokument. Místo toho budeme řadu měsíců čekat na vyjádření IPRu, kterému zahušťování sídlišť na řadě míst nevdá," říká Roman Petrus (ČSSD), starosta Prahy 8. Územní studie s regulačními prvky může být zásadním argumentem pro zachování současného stavu sídliště Ďáblice. Po komplexním projednání a schválení se stává neopominutelným podkladem při rozhodování v územním řízení. Její vytvoření se ale zdrží.

Praha 8 proto nevěří, že IPR vytvoří takovou studii, která by byla opravdu zásadně negativní vůči developerům. Mnoho rizik vidí již v samotném návrhu Metropolitního plánu zpracovaného IPRem, který bude městská část koncem června teprve připomínkovat. Nyní nezbývá než tlačit na vedení Prahy, aby byla studie vůči developerům zpracovaná co nejpřísněji. Pokud by se tak nestalo, městská část bude požadovat přepracování textu a ideálně by ho měla sama nechat zpracovat. Pro městskou část je klíčové, aby zůstalo sídliště Ďáblice nezměněno a aby se úpravy omezily „pouze“ na zlepšení stavu vegetace, lepší služby a veřejná prostranství. „Žádné kompromisy s developery dělat nebudeme," dodává Vít Céza (ČSSD).

„Můžeme slíbit, že učiníme vše pro zachování unikátního charakteru sídliště Ďáblice a pro jeho pozitivní rozvoj v oblastech veřejných prostranství a občanské vybavenosti. Zároveň slibujeme maximální spolupráci," okomentoval situaci místostarosta Radomír Nepil (ANO).

Snahy developerské společnosti CPI Reality o výstavbu několika mnohapatrových bytových domů na sídlišti

Ďáblice vyvolaly výrazný odpor obyvatel sídliště. Městská část Praha 8 se od počátku staví proti výstavbě a připravuje všechny možné právní kroky, jejichž cílem je výstavbě zabránit. Ve svém boji postupuje Praha 8 ve spolupráci s místními občany a spolkem Krásné Kobylisy.

Foto popis: VIZUALIZACE SÍDLIŠTĚ ĎÁBLICE po výstavbě, kterou lidé nechtějí. Zdroj: Krásné Kobylisy

E15: Filozofická fakulta UK postaví nové centrum [URL](#)

[WEB](#), Datum: 29.06.2018, Zdroj: stavbaweb.dumabyt.cz, Autor: Doplněno Stavbaweb, Návštěvnost: 42 071

(29. 6. 2018) Domy stojí v Opletalově ulici poblíž křižovatky s Bolzanovou

E15: Filozofická fakulta UK postaví nové centrum

(ČTK) - Filozofická fakulta Univerzity Karlovy vybuduje u pražského hlavního nádraží své nové centrum s výukovými a konferenčními prostory a knihovnou. Vznikne přestavbou a dostavbou dvou domů, jejichž převzetí školou vyšetřovala policie a dostalo se před soud. Náklady na objekt včetně vybavení budou zhruba 400 milionů korun. Napsal to dne 28. června 2018 deník E15.

Domy stojí v Opletalově ulici poblíž křižovatky s Bolzanovou. "Objekty v Opletalově ulici by měly částečně kompenzovat prostorový deficit FF UK. Budou využity pro výuku, vědeckou činnost, konferenční a reprezentativní účely, bude tam odborné veřejnosti přístupná Knihovna Jana Opletala a bufet," řekl deníku mluvčí fakulty Petr Kukul.

Architektem projektu je Atelier K2. Fakulta zatím požádala stavební úřad o vydání územního rozhodnutí. "Do října 2019 bude dokončena projektová příprava včetně dokumentace pro výběr dodavatele. Předpokládáme, že výběrové řízení bude ukončeno do poloviny roku 2020 a následně bude zahájena realizace trvající tři roky," dodal mluvčí.

Uvedení budov do provozu plánuje fakulta na polovinu roku 2023. Investici má zaplatit fond připravovaný na ministerstvu školství. Celkovou rekonstrukcí prochází také hlavní sídlo filozofické fakulty na Palachově náměstí, hotovo má být v roce 2019. Opravuje se i další budova FF UK v Celetné ulici.

Univerzita získala nemovitosti v Opletalově ulici v roce 2010. Prodejcem byla společnost Apuro, která je o tři roky dříve získala od Českých drah. Kvůli okolnostem transakce stanulo před dosud neuzavřeným soudem osm lidí. Zatímco cena, za niž dráhy domy prodávaly, byla podle obžaloby záměrně podhodnocená, univerzita reality údajně o více než sto milionů korun přeplatila. Všichni obžalovaní z řad znalců a představitelů univerzity vinu odmítají.

Doplněno Stavbaweb:

Rekonstrukce a dostavba budov Filozofické fakulty UK

1. místo v urbanisticko-architektonické soutěži

Adresa: Opletalova 47, 49, Praha 1

Autor: Václav Škarda, Tomáš Bílek

Spolupráce: Miloš Hlaváček, Lukáš Houser

Studie: 2016

Projekt na stránkách autorů, Ateliéru K2, najdete [ZDE](#).

Související články:

Rekonstrukce a dostavba budov Filozofické fakulty UK v Opletalově ulici Ateliér K2 28.4.2017

Rekonstrukce a dostavba budov Filozofické fakulty UK v Opletalově ulici Jonáš Krýzl, Jan Novotný, Martina Buřičová, Štěpán Kubíček 28.4.2017

Rekonstrukce a dostavba budov Filozofické fakulty UK v Opletalově ulici Prokš Příkryl Architekti 28.4.2017

Filozofická fakulta opraví a rozšíří své domy v Opletalově ulici 30.3.2016

Kategorie Škola, věda

Kde máte ložnici?

[TISK](#), Datum: 28.06.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 17, Autor: Radek Laudin, Vytiskováno: 150 328, Prodáno: 123 870, Rubrika: Vysočina

Kvůli opravě Karlova náměstí v Třebíči se řeší i trvalé větrání v bytech bez otevírání oken.

TŘEBÍČ Kde máte ložnici a obývací pokoj? S okny na Karlovo náměstí? Hmm, ale jak vám tam vyvětráme bez otevření oken?

I takové otázky se nyní řeší v souvislosti s plánovanou rekonstrukcí hlavního třebíčského náměstí.

Nyní jde o to, jestli auta po jeho spodní straně budou jezdit nově po kostkách, a tím pádem hlučněji, nebo tišeji po asfaltu.

Památkáři dávají přednost dlažbě, hygienici naopak méně hlučné variantě. „Víme, že kamenná dlažba z hlediska hlukových limitů prostě nevychází. To ale ještě neznamená, že tam nebude. Jsou určité možnosti,“ uvědomuje si místostarostka Marie Černá (Třebíč můj domov). Celé náměstí s dlažbou by podle ní bylo pěkné.

Sázka na vzduchotechniky

Protože by ale hluk z aut či autobusů na dlažbě obtěžoval hlavně lidi na spodní straně náměstí, vymýšlí se způsob, jak by se v jejich bytech „větralo“ bez otevřených oken, a tím pádem bez pronikání hluku. „Výměna oken by totiž nic nevyřešila,“ doplnila Černá.

Čerstvý vzduch by se do těchto místností musel dostávat jiným způsobem. Vedení města je připravené oslovit odborníky na vzduchotechniku, kteří by navrhli řešení, jak měnit vzduch v ložnicích a obývacích pokojích s okny směrem na náměstí. „To by samozřejmě muselo být se souhlasem bydlících,“ doplnila Černá.

A souhlasit musí všichni. Vedení radnice proto s nimi bude v kontaktu. Byty se nacházejí v deseti domech na náměstí. Kolika obyvatel přesně se „větrací“ řešení může týkat, ještě nemají v Třebíči spočítané. Budou se zkoumat kolaudační rozhodnutí u bytů, jak jsou v nich rozvržené místnosti. Povinnost splňovat hlukové limity se totiž netýká koupelen, kuchyní či komor, ale jen pobytových místností, což jsou právě třeba ložnice a obývací pokoje.

Soudu se snaží vyhnout

Kdyby v Třebíči našli jinou možnost větrání bez otevírání oken, tak by zřejmě hygienici dlažbě na spodní straně náměstí nebránili. Pokud se ale nepodaří sladit požadavky památkářů a Krajské hygienické stanice, může vše skončit až u soudu. Tomu se ale na radnici snaží předejít.

Podle některých třebíčských zastupitelů nestojí volba tak jednoznačně, jestli dát na dolní stranu náměstí dlažbu, či asfalt. „Ten problém je potřeba vidět trochu komplexněji. Určitě bych řekl: dlažba. Nicméně je potřeba mít na paměti, že Karlovo náměstí je třeba zachovat jako důležité místo pro přestupy městské autobusové dopravy,“ uvedl zastupitel Jan Burda (Volba TR). Záměrem je podle něj omezit na náměstí osobní dopravu, ale nelze tam vytěsnit dopravu kompletně.

„A právě s provozem autobusů městské dopravy souvisí hluková studie, která vyžaduje zachování stávajícího stavu – tedy asfalt. Jinými slovy: Karlovo náměstí by jistě více slušela dlažba, ale je potřeba mít na paměti i zdraví a bezproblémový život obyvatel,“ dodal Burda.

Výběr kašny jde do finále

Přípravy na proměnu náměstí běží i v jiných směrech. Sedmičlenná porota vybrala vítězný návrh podoby nové kašny za zhruba čtyři miliony korun. Soutěž připravila radnice ve spolupráci s Českou komorou architektů.

Porotcům radili zástupci památkářů i výrobců vodních technologií. Vše už je ve finále.

„Ve čtvrtek bude rada města přijímat doporučení výběrové komise z architektonicko-výtvarné soutěže,“ upřesnila mluvčí radnice Iřini Martakidisová.

Fakta

Karlovo náměstí v Třebíči Svou rozlohou 22 tisíc metrů čtverečních patří k největším v České republice. Jmenuje se po českém králi Karlu IV. Za socialismu do roku 1989 neslo název po komunistickém prezidentovi Klementu Gottwaldovi. Uprostřed náměstí stojí sousoší věrozvěstů svatých Cyrila a Metoděje. Dříve tam bývaly tři kašny napájené vodou z místních rybníků. Každá kašna bylo ozdobena jednou sochou. Nyní na náměstí není žádná, při rekonstrukci se s instalací jedné počítá.

Vymýšlí podobu Mendláku

TISK, Datum: 28.06.2018, Zdroj: Brněnský deník +1, Strana: 3, Autor: (oka), Vytištěno: 6 700, Rubrika: brno aktuálně

Obsahové duplicity: 28.06.2018 - brnensky.denik.cz [URL](#)

Brno – Jak bude vypadat opravené brněnské Mendlovo náměstí, v současné době vymýšlí architekti, kteří se zapojili do soutěže vyhlášené brněnskými radními. O nejlepších návrzích rozhodne porota v polovině září. Výsledné návrhy poslouží představitelům města jako podklad pro rozhodnutí o podobě náměstí. „Cíl soutěže je přinést kvalitní urbanistické řešení. Soutěžící musí najít podobu náměstí, která na něj opět vrátí společenský život a zároveň bude respektovat původní zástavbu,“ sdělila mluvčí Kanceláře architekta města Brna Jana Běhalová.

Kvůli složitosti zadání soutěže vybrala účastníky porota složená z architektů, urbanistů a zástupců města. Odevzdat návrhy musí do sedmého září. Součástí zadání jsou i dříve zpracované studentské práce a záznamy ze setkání s Brňany.

Už v květnu schválili radní Brna-středu koncepci dopravy u Mendlova náměstí.

„Počítá se zklidněním průjezdu a usměrněním zejména automobilové dopravy. Auta nově odbočí vlevo z Vídeňské ulice na Poříčí. Část dopravy tím svedeme na městský okruh. Koncepci jsme projednávali také s dopravním podnikem,“ popsala novinky mluvčí městské části Kateřina Dobešová.

Region vydání: Jižní Morava

PALÍRNU MÁM VLASTNĚ MÍSTO JACHTY

TISK, Datum: 27.06.2018, Zdroj: Moderní řízení, Strana: 12, Autor: Jana Niedermeierova, Vytištěno: 7 000, Rubrika: Restart

DAVID VOVERKA JE MAJITELEM KURÝRNÍ SLUŽBY MESSENGER. KROMĚ TOHO MÁ V POŠUMAVÍ PALÍRNU OVOCNÝCH DESTILÁTŮ.

Je slunné ráno a obec Javornice uprostřed malebné krajiny Pošumaví se teprve pomalu probouzí k životu. Všudypřítomné ticho narušuje jen zpěv ptáků a zvuk traktůrku, na kterém muž v kostkované košili a slamáku seká trávu. Když nás zahlédne, přeruší práci a jde nás uvítat. Málokoho by napadlo, že usměvavý „zahradník“ je ve skutečnosti majitel úspěšné kurýrní služby Messenger David Voverka. Na prahu padesátky si tady pod hradem Helfenburk plní sen o vlastní palírně.

V Pošumaví tráví většinu týdne, od čtvrtka do pondělí. Zbylé dva dny pobývá v Praze a věnuje se své firmě Messenger, jejíž kurýři v žlutočerných dresech brázdí česká města na kolech, motorkách a v autech už 27 let. David Voverka postupně předal řízení společnosti svým kolegům a sám si ve firmě ponechal pouze roli ve správní radě. „Chtěl jsem mít dostatek času na svůj nový projekt. Nebylo to ale tak, že bych vyhořel a potřeboval prchnout z města. Pořád mě to baví stejně tady i tam a vyhovuje mi, že mohu tyto dva světy propojit,“ říká podnikatel.

Lihovar, příznačně nazvaný Javornická palírna, se nachází na samém konci Javornice v zrekonstruované hospodářské usedlosti z konce 19. století. Stojí přitom hned naproti Voverkově chalupě. Když se dozvěděl, že stavení naproti budou majitelé prodávat, rozhodl se ho koupit. Tehdy ještě netušil, že v něm nakonec vybuduje palírnu. Lákalo jej ale, že v domě dříve bývala hospoda a společenský sál, který by mohl obnovit a čas od času tady uspořádat nějakou společenskou akci.

Inspirace Skotskem a whisky

„Dům jsem koupil v roce 2011 a myšlenka na palírnu přišla asi o rok později. Po letech ve službách jsem si chtěl zkusit i výrobu. Mám rád whisky a Skotsko a právě to mě inspirovalo k pálení. Sám jsem ale chtěl dělat něco, co je pro náš region více tradiční. Rozhodl jsem se proto vyrábět ušlechtilé ovocné destiláty,“ líčí Voverka. Ke Skotsku odkazuje i architektura celé stavby. Ta je natřená bílou barvou, která je pro skotské destilérky typická. Vkusná přestavba z dílny architektonického ateliéru ADR se objevila v řadě prestižních architektonických časopisů a publikací. Loni dokonce uspěla v soutěži Česká cena za architekturu, v níž se probojovala mezi šest nejlepších stavebních počinů v tuzemsku.

„Když jsme usedlost koupili, byly k ní nalepené různé přístavby. My jsme se ale rozhodli je zbourat a dát domu zpět tvar, který měl na fotografiích z 20. let minulého století. Našli jsme zadržané dveře a okna i historickou klenbu a vše vrátili do původní podoby. Domu jsme tak vdechli prvorepublikový ráz,“ popisuje podnikatel, zatímco nás vede do části, kde se nachází společenský sál a hospoda. S manželkou tady příležitostně pořádají koncerty, promítání i silvestrovské oslavy.

Obzvláště výčep působí, jako by se tady zastavil čas. Stěny zdobí starý květovaný vzor a dobové fotograie a pohledy. Útulnou atmosféru dotváří kamínka a polstrované křeslo v rohu. Prostoru dominuje výčepní pult vínové barvy, který ladí s nátěrem oken a červenými dřevěnými prkny na zemi. „Je to stará kostelní podlaha, kterou vyměňovali. Nikdo ji nechtěl, protože byla zbarvená od mořidla, ale mně se líbila,“ říká majitel domu, který přestavbou usedlosti strávil několik let.

Přecházíme do další místnosti, která připomíná obchůdek ze začátku 20. století. Na pultu z masivního dřeva stojí historická pokladna. Podél stěny za pultem se táhne vitrína plná úhledně vyskládaných lahví alkoholu v designovém provedení a neméně stylových kartonových obalů. Voverka vytahuje jednotlivé lahve z regálu a představuje nám své výrobky.

„S jedním kamarádem jsme se domlouvali, že bychom příští rok rádi udělali speciální edici k výročí 30 let od sametové revoluce. Krásně by se nám k tomu hodila odrůda švestky zvaná president. To by se na etiketě hezky vyjímal,“ prozrazuje své plány destilátér, zatímco nám na ochutnávku nalévá jablečnou Rubinolu.

Za každou lahví je spousta ruční práce. Vedle tohoto obchůdku prodává své produkty ještě přes e-shop na webových stránkách palírny. Zákazníkům je doručují kurýři z firmy Messenger a někdy i Voverka sám. Vzhledem k tomu, že lihoviny v tuto chvíli vyrábí jen v malém množství, další rozšíření prodejních kanálů zatím neplánuje. Jeho cílová skupina je poměrně úzká, jelikož jde o prémiové destiláty ve vyšší cenové hladině. „Jdu opačnou cestou než velkovýrobci. Za každou lahví je spousta ‚hraní‘ a ruční práce. Podobný koncept mi tu v Česku chyběl,“ říká podnikatel. Mezitím upíjíme voňavou jablkovici a pokračujeme dál do přípravy jídel, kterou David Voverka s manželkou využívá pro různé společenské akce. Zároveň slouží jako kuchyně pro jejich syna, který pracuje jako truhlář u Boubína a v palírně často přespává. Jeho rodiče přitom stále bydlí naproti ve své původní chalupě.

Vycházíme na dvůr, který tvoří srdce celého prostoru. V jeho středu stojí jeřáb, který plodí krásné červené jeřabiny. „Dvůr jsme pokryli dlažbou z jednoho zrušeného mlékárenského provozu. A na zápraží je zase dlažba, která byla původně v jednom renesančním domě v Českých Budějovicích. Jeho majitel se ale dostal do inanční tísně, a tak ji vytloukl a prodal,“ líčí Voverka.

V době pálení na dvůr vždy naveze ovoce, otevře dveře do kvasírny v přilehlé stodole a začne ovoce zpracovávat. „Dvacet let jsem sem na chalupu jezdil s tím, že tady chci mít klid, a příliš jsem se s okolím nedružil. Teď je to úplně obráceně. Tady je dvůr otevřený do ulice, kde mě všichni vidí a zdraví a je to moc příjemný pocit. A vrcholem mé občanské angažovanosti je, že se ze mě stal dobrovolný hasič,“ popisuje Voverka.

S výjimkou pomerančů volí pro pálení převážně tradiční druhy ovoce – jablka, hrušky, švestky, meruňky nebo třeba třešně. „Palírnu nemám proto, že miluji alkohol, ale protože miluji ovoce. A můžu si tak jeho chuť uchovat po celý rok i mimo sezonu. Zajímá mě vše, co má dobré aroma a cukernatost. Snažím se přitom najít sadaře, kteří mi vyjdou vstříc například tím, že mi nechají plody na stromě o trochu déle. Když můžete pracovat se skvělým ovocem, tak je to učiněná radost. Takhle jsem například vzal tunu jablek od sadaře z Litoměřicka a celé

auto tak krásně vonělo, že to byla prostě nádhera,“ vypráví destilátér během prohlídky kvasírny.

Španělské pomeranče a německá technologie

Ovoce dováží i ze zahraničí. Například pomeranče už druhým rokem vozí od sadaře z Valencie ve Španělsku. Meruňky si pro změnu přivezl z rakouského Wachau a v současnosti se zase domlouvá s italským pěstitelům z Tyrolska, že by od něj odebíral jablka.

Z kvasírny přecházíme do palírny, která se nachází ve vedlejší budově. Hned za dveřmi má majitel domu malou kancelář. „Tady řeším agendu s celníky. Když chcete v Česku legálně vyrábět alkohol, tak to znamená, že za vámi chodí kontroly v podstatě pořád. I když vyrábím malé množství, tak tady celníci musí úřadovat stejně jako ve velkém lihovaru,“ povzdechne si Voverka.

Po levé straně se nachází kovové schodiště, které vede do ložnice v prvním patře. Pravou stěnu pak tvoří průchod ze skla a kovu, přes který se jde do samotné palírny. Místnost s bíle omítnutými cihlami má u stropu černě natřené trámy a industriální osvětlení. Většinu prostoru zabírá měděná destilační aparatura, ve které Voverka vypálil první várku na jaře roku 2016. „Aparaturu jsem koupil v Německu a byla to poměrně nákladná investice. Ze začátku mi to přišlo jako příliš velký luxus a hledal jsem levnější varianty. Postupně mi ale došlo, že pro můj koncept je nutné mít špičkovou technologii. Když máte skvělé ovoce a kvas, tak už to chce jen jemnou destilaci a tu mi tohle zařízení umožňuje,“ přibližuje Voverka.

Původně chtěl pod destilačním kotlem topit dřevem, ale to mu jeho guru – známý německý destilátér Christoph Keller – rozmluvil jako příliš komplikované řešení. Místo toho mu doporučil plyn, který ovšem ve vesnici nebyl zavedený, takže Voverka musel investovat do výstavby plynové nádrže. I díky tomu nám teď na plynovém hořáčku může uvařit kávu.

Sadařství studuje ze starých knih

Zatímco voňavý nápoj pomalu probublává v moka konvičce, Voverka přináší ze své pracovny štos starých knih. Jde o příručky pro sadaře. Mezičasy mezi pálením totiž podnikatel vyplňuje pěstováním vlastního ovoce v sadu, který založil kousek za stavením. „Zvažoval jsem, že se vyučím ovocnářem, ale to dnes nejde. Musel bych jít na zahradníka, kde bych se ovocnářně věnoval třeba dvě hodiny týdně. Proto jsem vyrazil do antikvariátů a začal skupoval tematickou literaturu. Mám tu knihy i z počátku 19. století,“ podotýká Voverka.

Ve své knihovně má i tituly zaměřené na pálení, řada z nich je v němčině. Absolvoval také několik kurzů na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze, které se věnovaly nejen výrobě alkoholu, ale i administrativě s tím spojené. Největší školou ale pro něj byla návštěva již zmíněného Christopa Kellera. „Vystoupal až na špičku oboru, ale v podstatě úplně vyhořel a letos chce po deseti letech skončit. Díky němu jsem se nejen hodně naučil, ale zároveň si uvědomil, že jestli se z toho nechci zbláznit, tak si tu práci musím přizpůsobit svému tempu,“ říká destilátér.

Vycházíme z palírny a jdeme se podívat do sadu. Jde o pruh půdy mezi dvěma poli, kde Voverka pěstuje jabloně, hrušně a slivoně. „Sad je pro mě něco, co k takovému stavení prostě patří. Chtěl jsem ho nejen jako zdroj ovoce pro pálení, ale i proto, že mi to přišlo krajinářsky správně. Dříve to byl mokřý nevyužitý pozemek bez jakékoliv zvířeny. Teď tu vídám koroptve, lasičky nebo třeba kachny. Mají tu kousek divočiny mezi poli, kam se mohou schovat, když vyjedou traktory,“ popisuje Voverka.

Ve spolupráci s krajináři plánuje pozemek dále upravovat. Chce tady vytvořit tůňky a postavit dubové hráze, které budou lépe zadržovat vodu v krajině. Na letošní sezonu si sem pořídil také hnízdo se čmeláky, aby měl jistotu, že v sadu bude mít opylovače. „Mám tu výhled na hrad Helfenburk, do toho mi zpívají ptáci. Je to krása tady pracovat. Dřív by mě něco takového vůbec nenapadlo, ale teď s věkem mě baví pečovat o stromy a vidět, že mám hmatatelné výsledky. Když jsem je sázel, přemýšlel jsem nad tím, že mě dost možná přežijí. Člověk si v takových chvílích říká: tohle tady po mě zůstane,“ říká Voverka, který před nedávnem oslavil padesáté narozeniny.

Náročnou fyzickou práci v sadě a na statku však stále zvládá v podstatě sám. Jen s pálením a zpracováním ovoce mu pomáhá syn a manželka a občas se přidají i další z jeho tří dospělých dětí. Kdy se mu investovaná energie i peníze začnou vracet, netuší. Neočekává však ani žádný velký profit, stačí mu, když ho projekt do budoucna jako živnostníka uživí. „Kolik mě to celé stálo, raději ani nepočítám. S oblibou říkám, že palírna je taková moje ‚jachta‘. Mohl jsem si koupit drahé auto nebo loď a místo toho jsem si pořídil tohle království,“ směje se Voverka a oči mu přitom září jako malému klukovi.

David Voverka (50)

Vyučil se jako číšník a následně získal maturitu v oboru společného stravování. V gastronomii ale působil jen chvíli. Než začal podnikat, pracoval jako recepční v hotelu. V roce 1991 založil kurýrní službu Messenger. Jeho první společník Ivo Lorenc společnost po roce opustil a spolumajitelem firmy se v té době stal Voverkův bratr Aleš. Oba bratři dodnes firmu s obratem přes 164 milionů korun společně vlastní a zasedají ve správní radě. V roce 2016 si David Voverka v pošumavské vesnici Javornice otevřel palírnu ovocných destilátů. Vedle výroby alkoholu se zde stará také o přilehlý sad, kde pěstuje ovoce. Tráví tady pět dní v týdnu a zbylé dva pobývá v Praze, kde se věnuje Messengeru. Rád jezdí na motorce a je vášnivým cyklistou. S manželkou má tři dospělé děti.

DAVID CHTĚL DOSTATEK ČASU NA SVŮJ NOVÝ PROJEKT. PROTO PŘEDAL ŘÍZENÍ KURÝRNÍ SLUŽBY SVÝM KOLEGŮM. VOVERKA SE CHTĚL VYUČIT OVOČNÁŘEM, ALE TO DNES NEJDE. TAK VYRAZIL DO ANTIKVARIÁTŮ A ZAČAL SKUPOVAT TEMATICKOU LITERATURU.

Pavilon liberecké nemocnice je v ohrožení, nejsou peníze na parkovací dům [URL](#)

WEB, Datum: 27.06.2018, Zdroj: regiony.impuls.cz +1, Návštěvnost: 54 370

Obsahové duplicity: 27.06.2018 - Mladá fronta DNES

Velký problém řeší Krajská nemocnice Liberec. Přípravuje nové Centrum urgentní medicíny, jehož součástí má být i parkovací dům. Jeho stavba měla být hrazena z evropských dotací v rámci programu Integrovaného rozvoje území Liberce a Jablonce (IPRÚ). Místo toho přišla nečekaná sprcha.

„Projekt parkovacího domu mělo do IPRÚ zařadit město Liberec. Ale nedali to tam. Odůvodnili to tím, že prý na parkovací domy nejsou dotace. O tom si můžeme myslet své,“ okomentoval technický ředitel nemocnice Jan Rais.

Při přípravě IPRÚ přitom město parkovací dům v nemocnici uvádělo, stejně jako parkovací dům, který bude součástí nového terminálu na autobusovém nádraží. Na něj se přitom s evropskou dotací počítá.

Parkovací dům musí začít stavět dřív než pavilon

Parkovací dům je pro nemocnici důležitý. Kromě toho, že vyřeší každodenní problémy pacientů a návštěvníků, kde zaparkovat, stojí na něm i celý plán Centra urgentní medicíny. S ním ho má propojit krytá lávka vedoucí do vstupní haly urgentního příjmu.

Fotogalerie

Kvůli výstavbě Centra urgentní medicíny se zbourá takzvaná stará interna s nemocniční kaplí. Parkovací dům zase spolkně všechny stavby v Kristiánově ulici. Kvůli tomu zpočátku protestovali památkáři, nakonec ale ustoupili. Kvůli výstavbě Centra urgentní medicíny se zbourá takzvaná stará interna s nemocniční kaplí.

Parkovací dům zase spolkně všechny stavby v Kristiánově ulici. Kvůli tomu zpočátku protestovali památkáři, nakonec ale ustoupili.

Zobrazit fotogalerii

„Parkovací dům se musí začít stavět dřív než pavilon urgentní medicíny. Bude do něj totiž umístěna

energocentrála pro celou nemocnici. Nejde to dělat bez něj. My si ale nemůžeme dovolit dát peníze, se kterými počítáme na zdravotnickou část, do parkovacího domu. Nemůžeme omezovat zdravotnické provozy, to by je velmi těžce poznamenalo," řekl generální ředitel nemocnice Richard Lukáš.

Už teď obrací odborný tým, který výstavbu urgentu připravuje, každou korunu. Z architektonické soutěže na nový pavilon, který vyhrála firma SIAL, vzešla cena 955 milionů korun.

„Ve smlouvě máme, že tato cena se dodrží, což se začíná jevit poněkud problematické s ohledem na vývoj cen na stavebním trhu, který zdražuje. Naše ceny jsou z roku 2017, ale fakticky se začne stavět na jaře 2021. Nikdo neví, kam se trh posune, budeme si s tím muset poradit," uvedl Lukáš.

Podle něj už se ale projekt blíží okamžiku, kdy by neměl jít zastavit a nemocnice tak bude mít jistotu, že se stavět skutečně začne.

„Nechceme žádné zmařené akce jako Diagnostickoterapeutické centrum na Kunratické, díru na Perštýně a podobně. Bez Centra urgentní medicíny se dál neheme, je pro tuhle nemocnici zásadní," dodal Lukáš.

K zemi půjde stará interna s nemocniční kaplí

Pětipodlažní budova, která bude na délku o třicet metrů delší než klasické fotbalové hřiště, se stane srdcem celé nemocnice. Kromě urgentního příjmu se do něj přestěhuje i kardiocentrum, radiologické oddělení, přibudou nové operační sály, které nemocnici akutně chybí, stejně jako lůžka intenzivní péče. Přestěhuje se tam rovněž celé transfúzní oddělení a veškeré laboratoře, které jsou dnes rozesety v několika budovách po celém areálu nemocnice.

Zajímá vás dění v krajích?

Za cenu jednoho vydání získáte všechny regionální přílohy.

„Trochu jsme se zástupci laboratoří bojovali, nelíbil se jim dispoziční návrh, nakonec jsme dospěli ke kompromisu. Budou si muset zvyknout na nový způsob zásobování i celý systém práce, ale jinak to nepůjde. Nejde, aby laboratoře byly každá na jiném konci areálu nemocnice," zmínil Rais.

Kvůli výstavbě Centra urgentní medicíny se zbourá takzvaná stará interna s nemocniční kaplí, kvůli parkovacímu domu padnou všechny objekty v Kristiánově ulici. Kvůli tomu zpočátku protestovali památkáři, nakonec ale ustoupili. Projekt počítá i s výstavbou kruhového objezdu na Jablonecké ulici, tam kde dnes ústí ulice Gutenbergova a Komenského.

„Je ale možné, že nakonec zvolíme jinou variantu dopravní obslužnosti pro urgentní příjem. Počítáme i s autobusovou zastávkou v místě dnešního hlavního vchodu, který také dozná změn," řekl projektant Jiří Buček.

Vzhled obce se má změnit

TISK, Datum: 26.06.2018, Zdroj: Týdeník Frýdecko-Místecko, Strana: 4, Autor: (lmo), Vytiskeno: 4 510, Rubrika: Frýdlantsko

V Kunčicích pod Ondřejníkem vědí, jak se má změnit lokalita u obecního úřadu.

Kunčice pod Ondřejníkem – Plocha u obecního úřadu v Kunčicích pod Ondřejníkem by se v budoucnu měla stát centrem rozlehlé obce. Z urbanistickoarchitektonické soutěže vzešel vítězný návrh.

Soutěžící měli navrhnout, jak by mělo vypadat okolí obecního úřadu, kde postavit nové bytové domy nebo obchod a jak se poprat s rozsáhlým územím u potoka.

Vítězný návrh, jehož autoři získali 90 tisíc korun, porotu přesvědčil jednoduchým, ale pevným rozložením základních prvků zadaného programu při současném ponechání prostoru pro další dotváření návrhu v jeho dalším vývoji. Zpracování se uskutečnilo ve dvou fázích. V první anonymní, ideové fázi, se řešil prostor středu obce s důrazem na definování urbanistické struktury a určení prostorového a hmotového i dopravního řešení. Šlo také o definování hlavního veřejného prostoru v rámci celé obce.

Druhá, neanonymní fáze byla zahájena soutěžním workshopem s veřejnou prezentací.

pem Řešila

podrobněji vybranou část hlavního veřejného prostoru. Vítězný návrh má obec dále projekčně rozpracovávat.

Kvůli finanční náročnosti by se měly jednotlivé části centra realizovat postupně a samostatně.

Foto autor: Vizualizace: archiv obce

Foto popis: VÍTĚZNÝ NÁVRH soutěže, kterou vyhlásila obec. Uprostřed je stávající budova obecního úřadu.

Mostečané chtějí s architekty zlepšit Most, přibývá nápadů [URL](#)

WEB, Datum: 25.06.2018, Zdroj: mostecky.denik.cz +1, Autor: Zobrazit Další Fotografie, Návštěvnost: 83 729

Obsahové duplicity: 25.06.2018 - Mostecký deník

Most /FOTOGALERIE/ - Ožívováním ulic a budováním vztahu lidí k Mostu se má čelit devastaci.

Ve městě sílí volání po reformě plánování, aby se Most nevylidnil. V zájmu společné budoucnosti by měli úzce spolupracovat radnice, veřejnost, odborníci i vlastníci pozemků. Naléhavá potřeba nového dialogu a partnerství v oblasti architektury a urbanismu, dopravy, podnikání, sociálních věcí a školství vyplynula z besedy pořádané občanskou iniciativou Moje město, moje místo.

„Musíme se snažit dělat město atraktivní,“ řekla zakladatelka iniciativy Kateřina Trčková, která s týmem dobrovolníků uspořádala v sobotu třetí komentovanou procházku městem. Desítky Mostečanů si s mladými architekty z různých koutů ČR prošly centrem, kde diskutovali o důležitosti kultivování mosteckých ulic a budov a o odvaze hledat udržitelná řešení rozvoje s ohledem na sociální problémy. Most má podle expertů velký potenciál, který je ale třeba správně uchopit a plánování na desítky let dopředu lépe koordinovat.

„Most s modernistickou strukturou je ojedinělý svým vznikem na zelené louce a zaslouží si, aby se mu věnovali ti nejlepší odborníci,“ řekla hlavní průvodkyně, architektka Helena Kubínová.

Když exkurzi zahájila na nejvyšším ochozu mrakodrapu SHD-KOMES, zdůraznila nádherný výhled na město a krajinu s jezerem, který je výjimečný v rámci celé republiky.

Kavárna s rozhledem

Podle architektky by stálo za úvahu vybudovat na kancelářské věži kavárnu, jako je na podobné budově ve francouzském Nantes, kde z ní udělali turistickou atrakci.

Je to jen jeden z mnoha příkladů pozitivního přístupu k Mostu. V další diskuzi u Prioru, Repre, 1. náměstí a v kavárně The Most café padaly i návrhy protáhnout perspektivní tramvajovou trať k jezeru, aby se zvýšila jeho dostupnost a zhodnotily se pozemky, přizpůsobit centrum mladým lidem, skateboardistům, cyklistům, matkám s kočárky, vozíčkářům a chodcům a obnovit vodní prvky. Klíčové mají být územní studie z architektonické soutěže a regulační plán.

„Most je oproti Praze bizarní, líbí se mi jeho architektura,“ řekla 18letá studentka Karolína Nodesová, která se zapojila do iniciativy oslovující mladou generaci. Další její představitelka, úspěšná 25letá choreografka Alena Karlovská, akci ukončila přednáškou o street dance s pouliční ukázkou.

Čtvrtá a poslední komentovaná procházka se bude konat v říjnu a veřejnost zavede do Zahražan. Beseda bude v rekonstruovaném objektu bývalých kasáren, který se má stát místem pro setkávání. Účastníci si projdou sousední Stalingradskou čtvrtí, kdysi osadu Zdař Bůh. Průvodcem bude docent Tomáš Pavlíček z ústecké fakulty umění a designu. Organizátoři chtějí představit víc místních osobností a zhodnotit předchozí procházky na sídlišti Výsluní, ve čtvrti Bohumíra Šmerala a centru.

Celoroční mostecký projekt Moje město, moje místo podpořila Nadace Via v programu Živá komunita s příspěvím Nadace Jablotron.

Autor: Martin Vokurka

Valašské Klobouky: Z brownfieldu moderní centrum pro podnikání [URL](#)

WEB, Datum: 25.06.2018, Zdroj: parlamentnilisty.cz +1, Návštěvnost: 7 608 740

Obsahové duplicity: 23.06.2018 - klubnovinaruzlin.cz [URL](#)

Zastupitelstvo města potvrdilo výsledek architektonické soutěže a souhlasilo s dalším postupem přípravy projektu a žádosti o dotaci z Ministerstva průmyslu a obchodu.

Zastupitelstvo města Valašské Klobouky na svém červnovém zasedání zvolilo pro obnovu Domu na rohu

architektonické studio Jan Hanousek Architekti, s. r. o., které v soutěži předložilo vítězný návrh možné podoby objektu. Chátrající stavba na nároží ulic 2. května a Československé armády by se podle něj měla proměnit v inspirativní podnikatelské prostředí s kavárnou a bistro, kanceláři pro inovativní firmy i multifunkčním prostorem s terasou pro veřejnost. Práce na projektu a zajištění jeho financování tedy pokračují dalším krokem.

„Zastupitelstvo města potvrdilo výsledek architektonické soutěže a souhlasilo s dalším postupem přípravy projektu a žádosti o dotaci z Ministerstva průmyslu a obchodu. Jelikož ale od zastupitelů zazněly obavy z nejistého statického stavu objektu, zapracovali jsme také podmínku, že projektová příprava započne právě posouzením aktuální kondice objektu. V případě, že by se ukázal stav jako nevhodný či vyžadující nárůst rozpočtu o nepřiměřeně zvýšené náklady, od záměru bychom ustoupili,“ sdělila starostka Eliška Olšáková. „Pokud by však snahy byly úspěšné a projekt by vyšel, mohlo by se naše město pyšnit funkčním a atraktivním nárožím, v němž by nabídlo moderní prostory pro podnikatele i návštěvníky,“ podotkla.

Dům je dnes v soukromém vlastnictví a jeho cena je odhadována na zhruba 7 milionů korun, náklady na regeneraci se podle předpokladů pohybují okolo 30 milionů korun. Areál je již zapsán do národního seznamu brownfieldů, které jsou způsobilé k čerpání dotace na obnovu. Žádost do národního programu Regenerace a podnikatelské využití brownfieldů se bude podávat v srpnu.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Otáčivé hlediště vytvořil Joan Brehms před 60 lety, dnešní podobu zavrhl [URL](#)

WEB, Datum: 23.06.2018, Zdroj: regiony.impuls.cz, Návštěvnost: 54 370

Před šedesáti lety se diváci poprvé povozili na malém otáčivém hledišti v Českém Krumlově. Dnes je to nejznámější česká divadelní scéna pod širým nebem. Tvůrcem točny byl Joan Brehms, scénograf, grafik a divadelní architekt lotyšského původu. Do Československa se dostal v roce 1945 s Rudou armádou.

Renesanční člověk. Tohle spojení na něj sedělo přesně. Architekt, scénograf, malíř, grafik, nepřehlédnutelná osobnost, zkušený umělec. Dnes znají Jihočeši Joana Brehmse (1907-1995) jen jako otce českokrumlovské točny.

Už před svým příchodem do Československa byl však známým scénografem. Jeho dramatický životní příběh a dílo mapuje aktuální výstava v krumlovských kláštorech.

Narodil se 5. července 1907 do rodiny lékaře v lotyšské Libavě. Vyrůstal ve výstavním bytovém domě ve stylu cihlové gotiky.

Fotogalerie

Scénograf Joan Brehms s návrhem polydimenzionálního hlediště, které vytvořil v 70. letech pro Mexiko. nebylo nikdy realizované. Scénograf Joan Brehms při stavbě hlediště v roce 1959.

Druhá podoba otáčivého hlediště v roce 1959. O točení se starali vojáci, První podoba otáčivého hlediště v roce 1958.

Zobrazit fotogalerii

Během první světové války Lotyšskem prochází východní fronta. S otcem se tak synek ocitá na ruské frontě ve vojenském lazaretu. V roce 1917 se rodina přesouvá do Petrohradu, kde propuká Říjnová revoluce. Na Marsově poli malý Joan dokonce vidí samotného Lenina. Před bolševiky Brehmsovi utíkají do Finska a po vytvoření Lotyšské republiky v listopadu 1918 se vrací do Libavy.

„Tam vystuduje Brehms gymnázium a už během střední školy se věnuje divadlu. Vysokoškolská studia stráví v Německu, dochází na dějiny umění v Jeně a sochařství v Erfurtu. Je výrazně ovlivněn bauhausem. Již na sklonku roku 1926 je uvedena první inscenace, na jejíž výpravě spolupracuje,“ líčí autor aktuální výstavy Vojtěch Poláček z Národního muzea.

V roce 1928 zakládá v Libavě studentský divadelní spolek. Na přelomu 20. a 30. let už působí jako scénograf v Německé činohře v Rize. Následuje řada německých divadel ve Vratislavi, Břehu, Brandeburgu, stává se krátce i šéfem Městského divadla Bydhošti a vedoucím výpravy ve Státním divadle v Gdaňsku.

„Na podzim 1944 jsou zavřena divadla a Brehms je poslán na nucené práce do Berlína. Později pracuje na

Slovensku. Po příchodu Rudé armády se k ní přihlásí jako překladatel. Spolu s ní pak doputuje do jižních Čech, kde se usídí na zbylých padesát let svého života," popisuje Poláček.

Do Jihočeského divadla nastoupil nejprve jako dělník

Hned v roce 1945 nastupuje do Jihočeského divadla. Nejprve jako dělník, záhy je z něj už šéf výpravy a scénograf. V roce 1946 si píše do deníku: „Mám jenom jedno přání, nechat mne pracovat jako svobodný umělec v Československé republice, která mi dala nový domov.“

Teprve zde naplno rozvíjí své umělecké schopnosti. Táhne k neobvyklým prostorovým nápadům, rád narušuje tradiční uspořádání kamenných divadel. S oblibou klade hledištní sekci na jeviště. Opakovaně používá točnu. Díky ní rychle mění jednotlivá prostředí.

Podílí se na inscenacích v mimodivadelním prostředí. Dnes se označují termínem site-specific projekty. Jeho výpravy sledují lidé na loukách, na schodech sokolovny nebo ve staré fabrice. Spolu s Karlem Konstantinem vymýšlí v roce 1947 ideu Jihočeského divadelního festivalu. Představení se odehrávají v zahradě, na schodišti fontány i v maškarním sále českokrumlovského zámku.

První podoba otáčivého hlediště v roce 1958.

První podoba otáčivého hlediště v roce 1958.

Dne 9. června 1958 se před letohrádkem Bellaria odehrává netradiční pokus pod vedením Joana Brehmse.

Šedesát diváků sleduje hru Ztracená tvář z malé točny. V podstatě nic nového. Už Da Vinci použil poprvé točnu v roce 1490 při milánské slavnosti na počest Isabelly Aragonské.

Ale „jihočeský Leonardo“ je před 60 lety u nás první a začíná psát historii otáčivého hlediště v Českém Krumlově. O rok později už je na stejném místě scéna pro 400 diváků. Pohánějí ji vojáci i dobrovolníci. Před hledištěm inscenuje režisér Otto Haas s Brehmsem Jiráskovu Lucernu. Z původních tří představení je nakonec třiadacet a zhlédne je celkem 9 373 diváků. Za rok hlediště rozšiřuje kapacitu na 550 míst. Je zabudované do země a poháněné elektromotorem.

Scénograf Joan Brehms při stavbě hlediště v roce 1959.

Scénograf Joan Brehms při stavbě hlediště v roce 1959.

„Brehms celý život vytrvale usiloval o překonání omezujícího kukátkového divadla, o přiblížení se k novému jednotnému prostoru, o překonání rozděleného prostoru a vztahu tak, aby odpovídal našemu dnešnímu vícedimenzionálnímu vidění, slyšení a chápání života,“ podotýká Jiří Šesták, senátor a bývalý ředitel Jihočeského divadla.

Brehms však vždycky dbal na to, aby hlediště citlivě zapadalo do unikátní barokní zahrady. To se ale s přestavbou točny v letech 1988 až 1993 nepodařilo. Čtvrté, 650tunové hlediště pro 644 diváků Brehms odsoudil a nehlásil se k němu.

Přesunout za zahradu?

Kvůli této konstrukci trvají dlouhé roky i spory o umístění hlediště v zahradě. Na stole se tak nedávno objevil projekt polydimenzionálního hlediště v přírodě, které Brehms původně navrhl pro Mexiko. Nejen že se točí, ale dokáže i měnit podobu a vytvářet komorní scénu uvnitř. Stát by mohlo v novém divadelním traktu zámecké zahrady. Vše ale ukáže až architektonická soutěž.

Joan Brehms ale není jen autorem proslulé točny. V roce 1962 navrhl novou divadelní budovu pro České Budějovice na Mariánském náměstí. Dokonce se tam už položil základní kámen, lidé přispívali do sbírky jako na Národní divadlo, šly k zemi i tamní domy. Tím vše ale skončilo, dnes je tam jen parkoviště. O stavbě této budovy na Mariánském náměstí se ale opět začíná mluvit. Mohla by sloužit nejen hercům, ale i Jihočeské filharmonii.

Pro nádvoří hradu Karlštejn uskutečnil Brehms kyvadlové hlediště. Jak využít netradiční prostory, dokázal třeba v roce 1965 v budějovické rajské zahradě dominikánského kláštera. Po celé léto se tam u příležitosti 700. výročí založení města hrála na kruhové scéně inscenace Filip Španělský.

Angažoval se ale i v obnově památek. „Na počátku 60. let inicioval obnovení a zprovoznění po desetiletích nefunkčnosti zámecké barokní divadlo v Českém Krumlově, aby pak dále v rámci svých možností bojoval za jeho záchranu,“ upozorňuje fotografka Dana Vitásková.

Zajímá vás dění v krajích?

Za cenu jednoho vydání získáte všechny regionální přílohy.

Spoustu vzpomínek má na Brehmse i fotograf Michal Tůma. Scénograf byl jeho otčímem.

„Pokud nebyl Žeňka, jak jsme Joanovi říkali, v divadle či někde mimo domov, tak byl každý večer u nás doma koncert klasické hudby. Beethoven, Dvořák, Sibelius, Brahms, Čajkovskij a další. Jejich hudba zněla večerem při sklence červeného vína do nočních hodin. Byl to Žeňka a jeho koncerty, kdo mi přiblížil svět hudby a naučil mě tuto hudbu milovat,“ vzpomíná Tůma.

Spolu se svým bratrem Jiřím trávil Michal Tůma se Žeňkou i spoustu času v Jaroslavicích u Vltavy, kde si Brehms s manželkou Jitkou koupili chatu. Tam se věnoval i své další vášni – krajinomalbě.

V září 1989 byla premiéra poslední inscenace, na které Brehms jako scénograf pracoval. Pro Jihočeské divadlo vytvořil přes 300 jevištních výprav. Zemřel 10. ledna 1995 v Budějovicích. Splnil si většinu snů.

Ten poslední se mu ale nepodařil. Od roku 1945 se už nepodíval do svého rodného města. Symbolicky se tam tak vrátil až loni, kdy tam byla v koncertní síni Velký Jantar otevřena velká výstava o jeho životě a díle. Nyní doputovala do krumlovských klášterů a od podzimu bude k vidění i v Jihočeském divadle.

V roce 2015 se hrála nová premiéra Rusalky. Tady je ukázka:

Otáčivé hlediště v Českém Krumlově a nová inscenace Rusalky / (1:59) / video: Jihočeské divadlo

VIDEO: Otáčivé hlediště v Českém Krumlově a nová inscenace Rusalky Pro zobrazení videa musíte mít zapnutou podporu JavaScriptu

Dominanta Neratovic v novém

TISK, Datum: 22.06.2018, Zdroj: 5plus2, Strana: 1, Autor: VIKTOR VOTRUBA, Vytlačeno: 820 802, Rubrika: Titulní strana

Město Neratovice má vítěze soutěže o podobu administrativního a kulturního centra.

NERATOVICE / Komplex budov z období socialismu dominující centru Neratovic by měl získat modernější tvář a opět začít naplno fungovat.

Město Neratovice koncem listopadu minulého roku vyhlásilo architektonickou soutěž, která by povadlé a částečně odumřelé budovy oživila. O jejich budoucí podobu se utkalo šestnáct týmů.

„Kulturní dům stojící na náměstí Republiky má potenciál stát se bodem a veřejným prostorem, který si obyvatelé budou spojovat s centrem města Neratovice. Cílem návrhu je změnit tvář socialistického centra na současnou otevřenou radnici a kulturní prostor splňující dnešní požadavky,“ uvádí autoři vítězného návrhu z ov-architekti, s.r.o.

Zřejmě nejvýraznější venkovní změnou by mělo být zrušení podloubí věžáku. Dostat má skleněné stěny a uvnitř by měly nově přibýt přepážky městského úřadu. Stejně tak má zmizet i schodiště. Místo něj se zvedne okolní terén.

1

V době, kdy Neratovice zadávaly architektonickou soutěž, panovala představa, že by se město s náklady mohlo vejít do zhruba 60 milionů korun. Ukázalo se ale, že celková rekonstrukce a revitalizace budou podstatně dražší.

„Částky u některých soutěžních návrhů dosahovaly ceny až 400 milionů korun. Vítězný návrh se nachází ve střední cenové úrovni, i tak se ale pohybuje kolem 200 milionů korun,“ říká starostka města Lenka Mrzilková (Neratovice jinak). Bude podle ní ale velmi záležet na tom, jaké technologie a materiály se nakonec zvolí.

„Budeme hledat efektivní a úsporná řešení, aby investice odpovídala velikosti našeho města. Určitě se také budeme snažit o dotační prostředky, pokud v té době ještě nějaké budou,“ dodává Mrzilková a naráží tak na skutečnost, že než se s rekonstrukcí začne, bude trvat ještě několik let. Přinejmenším tři roky, ale spíš více.

Své si k tomu také ještě řeknou zastupitelé. Zatím mezi nimi panuje shoda, že s touto dominantou města je potřeba něco dělat, názory na provedení se ale mohou lišit. Navíc z podzimních voleb může vzejít vedení města, jehož vize a priority budou oproti tomu současnému odlišné.

Financování i z prodeje městských bytů

„Někdy na podzim by mělo dojít k uzavření smlouvy s architektonickou kanceláří a k další veřejné prezentaci,“

uvádí Igor Kovačević ze společnosti CCEA MOBA, kterou si město na uspořádání a administraci soutěže najalo. S financováním tak investičně náročného projektu by podle starostky Mrzílkové měl pomoci i probíhající prodej městských bytů, z něž plynou peníze do fondu obnovy majetku, který město pro takové příležitosti zřídilo. Ani na tento fond ale město nemůže spoléhat. Míst, kde budou tyto peníze potřeba, je v Neratovicích více. „Krom rekonstrukce společenského domu potřebujeme rozšířit Dům Kněžny Emmy, tedy domov pro seniory, a obnovit část druhé základní školy. Připravujeme také vybudování polikliniky místo bývalé mateřské školy a modernizaci plaveckého bazénu, to všechno jsou investice za stovky milionů korun,“ vypočítává Mrzílková. Rekonstrukci neratovické dominanty komplikuje skutečnost, že je komplex budov tvořen přístavbami, které vznikaly v průběhu desetiletí. „Revitalizace je poměrně složité zadání. Bude těžké skloubit účelnost komplexu s rozumně vysokými náklady. V budově je navíc použitý azbest, což rekonstrukci komplikuje,“ říká Jiří Opočenský, zakladatel architektonické kanceláře ov-a, která se svým návrhem zvítězila.

Dům se otevře náměstí, knihovna se přesune

Podle Opočenského má i současná stavba své výtvarné kvality, které bude potřeba zachovat, což byla i jedna z podmínek zadání soutěže. „Počítáme s kompletní obnovou všech obvodových konstrukcí a zvýšením terénu parteru, což umožní propojení domu s náměstím a jeho přiblížení okolí. Má tak šanci stát se skutečným centrem města, které Neratovicím chybí,“ míní Opočenský.

Dále vítězný návrh počítá se zvýšením podlahy sálu společenského domu na úroveň foyer, kde by mohla vzniknout kavárna. Přesunout by se měla knihovna, která by nově byla v přízemí místo druhého sálu a ze tří stran obklopovala atrium. Do věžáku by se navíc měly sestěhovat kompletně všechny agendy městského úřadu, tak aby se jasně oddělila radnice, která by zůstala v budově v Kojetické ulici, od městského úřadu.

Děčín chce sladit osvětlení svých největších dominant [URL](#)

WEB, Datum: 22.06.2018, Zdroj: decinsky.denik.cz, Autor: Alexandr Vanžura, Návštěvnost: 80 750

Děčín – Nových světél se dočká Tyršův most, vyhlídka na Pastýřské stěně a zámek. Tyršův most v Děčíně. Foto: Deník / Vanžura Alexandr

Zámek na skále září do noci. Stejně jako vyhlídka na Pastýřské stěně nebo Tyršův most. To by se mělo změnit. Děčín vyhlásil soutěž na nové nasvícení nejvýraznějších městských dominant. Má to být jeden z prvních kroků, jak ve městě začít bojovat se světelným smogem.

„Nyní vypsána soutěž má za cíl najít celkový pohled na noční Děčín. Hledáme adekvátní dokreslení dominant města v noci,“ řekl děčínský městský architekt Ondřej Beneš, který byl jedním z iniciátorů soutěže na nové nasvícení.

Její výsledky by mělo mít město k dispozici na podzim. Náklady na změnu světél se budou pohybovat v milionech korun. Na každou z dominant má město jiné nároky. Přesto všechny tři mají jedno společné nízké provozní náklady a nasvěcovat jen to nezbytnější v co nejmenším rozsahu.

V případě zámku by tak měla do noci zářit jeho nejvýraznější část. Tedy věž nad řekou včetně hodin. Naopak podle zadání soutěže není třeba osvětlit celý zámek, který svou využívanou plochou patří k největším památkám v České republice. Stejně tak soutěž nepočítá s nasvícením Dlouhé jízdy, tedy přístupové cesty na zámek.

„U zámku jsme uvažovali i o nasvětlení vnitřních prostor, protože hledáme civilní, ale přesto reprezentativní pojetí,“ popsal Beneš postup při tvorbě podkladů pro soutěž. Jedním z požadavků je podle něj i variabilita jednotlivých světelných systémů. Ostré venkovní osvětlení je totiž nepříjemné nejen pro pozorovatele venku, ale je problematické i při nočních akcích na zámku, kdy svítí přímo do oken.

U Tyršova mostu zadávací podmínky soutěže nabízejí ke zvážení doplnění osvětlení do oblouku. U Pastýřské stěny by bylo podle podmínek dobré prověřit její současné osvětlení a hledat další možnosti, zda ji není možno osvětlit jemně a citlivě v souladu s osvětlením děčínského zámku, který je hned naproti.

Děčín se snaží omezit zbytečné osvětlení i jinde. „Uskutečnilo se jedno konzultační jednání se Správou železniční dopravní cesty. Snažili jsme se domluvit na omezení nasvícení, aby nezářilo mimo drážní pozemky,“

řekl předseda komise urbanistiky Otto Chmelík, který vnímá světelné znečištění jako věc, kterou je třeba řešit. O snížení světelného smogu se snaží i ostatní města. Nejčastěji výměnou veřejného osvětlení. Zastaralé výbojky nahrazují moderní LED lampy. Jejich světlo lze lépe směřovat na ulici, nesvítí tak zbytečně do stran nebo nahoru.

Podle odborníků může světelný smog ohrožovat lidské zdraví. „Nevhodný typ umělého osvětlení v nočních hodinách a nedostatečný rozdíl mezi denní a noční intenzitou světla si pravděpodobně vybírá daň v nedostatečné regeneraci lidského organismu během spánku,“ řekl před časem ministr životního prostředí Richard Brabec. Připomněl, že světelný smog vadí i biorytmu zvířat a mění jejich chování, škodí i schopnosti orientace v noční krajině.

Nová pěší zóna počítá s cyklisty, výjezdem aut na náměstí i přestěhovanou trafikou [URL](#)

[WEB](#), Datum: 22.06.2018, Zdroj: [trutnovinky.cz](#) +1, Návštěvnost: 69 723

Obsahové duplicity: 22.06.2018 - [trutnovinky.cz](#) [URL](#)

Zhruba padesátka lidí se sešla ve čtvrtek odpoledne v Uffu, aby se tady seznámila s výsledky otevřené architektonické soutěže k rekonstrukci pěší zóny v Trutnově. Vyslechla si názory členů poroty i prezentaci autorů vítězného návrhu. V diskuzi pak občany zajímalo, jak to bude s cyklisty, zásobovací dopravou či zimní údržbou.

V úvodu setkání připomněl trutnovský starosta Ivan Adamec, že se jednalo o třetí takovouto soutěž, kterou město vyhlásilo. Ta první byla kdysi zaměřená na náměstí, ovšem podle výsledků se nakonec nepostupovalo. Druhá soutěž je pro veřejnost známější, jelikož se týkala Společenského centra Uffo. „Byla tehdy dost složitá, ale podařila se,“ pronesl Adamec, který věří, že i vize zrekonstruované pěší zóny se úspěšně přenesou do reality. Jak bývá zvykem, po soutěžích je snaha zpochybňovat výsledek i vítěze, ale trutnovský starosta tvrdí, že v tomto případě to není na místě. „Soutěž proběhla podle pravidel, jež diktovala Česká komora architektů, tím pádem je výsledek zcela jasný a určující pro další směr této lokality,“ poznamenal s tím, že právě pěší zóna v Horské ulici byla velmi vhodným místem pro uspořádání takovéto soutěže.

„Trošku jsme se klepali, kolik přijde návrhů, protože jsme se báli, abych jich nebylo málo. Architekti jsou dnes velmi vytížení zakázkami. A soutěžení, upřímně řečeno, zase tak lukrativní činnost není, když nevíte, jestli vyhraje. Na druhou stranu jsme se ale také báli, abych těch návrhů nepřišlo moc a my to byli schopni zvládnout,“ nechal se slyšet předseda poroty Bohumír Prokop.

Se svými kolegy tak s nadšením uvítal jakousi zlatou střední cestu, protože se vybíralo ze třinácti návrhů. „Nesmírně nás potěšilo, že ani jeden z nich nebyl dělaný bokem a na každém bylo vidět, že mu bylo věnováno dostatek pozornosti. To nebývá úplně zvykem,“ poznamenal Prokop a ocenil také, že drtivá většina účastníků ve svých projektech uvažovala o zóně v dalekém výhledu do budoucnosti.

Práce poroty podle něj ale byla nakonec relativně jednoduchá v tom, že se jasně dalo oddělit několik návrhů, které byly komplexně dobré. Na vítězném návrhu se pak porotcům velmi líbilo to, čemu se říká přiměřenost. Přiměřenost množství, proporcí, velikostí, materiálu... „Když se budete architektuře věnovat dále, tak zjistíte, že je to skoro to nejdůležitější,“ prohlásil Prokop. Hledání měřítek, aby člověk, který posuzuje prostor kolem sebe, pro něj byl milý, přívětivý, zajímavý, a to v jakékoliv roční době. A samozřejmě také, aby vše fungovalo ke spokojenosti investora.

Toto ve svém projektu nejlépe vypracovala trojice mladých architektů Martin Hájek, Václav a Lukáš Kemr z královéhradeckého ateliéru, který byl mimo jiné úspěšný v soutěži na podobu Malostranského náměstí v Praze. „Jako úplně nejpodstatnější věc jsme zohledňovali, že pěší zóna je jeden z nejdůležitějších veřejných prostorů ve městě. Je to taková tepna, která spojuje Krakonošovo náměstí s dalšími důležitými místy, jako autobusové či vlakové nádraží,“ začal Lukáš Kemr vysvětlovat, jaký přístup zvolili ve svojí vizi. Do návrhu se snažili zapracovat více mobiliáře i zeleně, která z historického pohledu do centru města patří. „Zaměřili jsme se i na fungování dopravy, aby pěší měla opravdu přednost před ostatní,“ dodal.

Kolega Václav Hájek po něm například hovořil o jednoduchém provedení dláždění, aby navazovalo na okolní ulice či úpravě Svatojanského náměstí. Návrh obsahuje rovněž přesunutí trafiky (o pár metrů výše k poště) a její

uzpůsobení, aby ladila k navrženému mobiliáři. A v plánech je zahrnutá i výstavba dvou nových budov jako doplnění uliční fronty. Nicméně se jedná o soukromé pozemky, tak šlo spíše jen o ukázkou, jak by se prostor mohl dál vyvíjet.

V následné besedě s tvůrci návrhu se první dotaz týkal cyklistů. Odpověď cyklisty jistě potěšila, jelikož se budou moci pohybovat po celé pěší zóně. „Vycházeli jsme z názoru, že pokud by se v ulici vyloženě oddělovala cyklostezka, možná by to pro chodce bylo víc nebezpečné, než když se tam lidé na kolech budou pohybovat v rámci celého profilu ulice a vzájemně k sobě budou ohleduplní,“ vysvětlil Kemr.

O dopravě na pěší zóně se diskutovalo snad nejvíce, především pak o zásobování. Oproti současnému stavu dojde ke změně, že automobily, které najíždějí v dolní části, se už nebudou muset vracet zpět, ale pěší zónu opustí buď odbočkou přes Svatojánské náměstí nebo nahoře výjezdem na Krakonošově náměstí. Mluví se i tom, že s novinkou dojde zároveň k omezení dopravy, že by vjezd do pěší zóny byl regulován značkou s časovým omezením.

Další z dotazů třeba narážel na stromořadí s tím, že město Trutnov leží uprostřed zeleně, tak proč další stromy? Architekti argumentovali tím, že jde o celkové zpříjemnění prostoru, který ve spojení s lavičkami bude vybízet k setkávání lidí a nebude jen fádni spojnicí mezi náměstím a nádražím. „Myslíme si, že by tam mohly vznikat další aktivity, které povedou k tomu, aby se lidé na pěší zóně zdrželi déle,“ uvedl Hájek.

Hovořilo se také o vodním prvku, zvlnění kostek i zimní údržbě, na kterou architekti ve svém projektu mysleli, takže se snažili vytvořit na pěší zóně co nejméně bariér. Pro komunální odpad se pak rozhodli vyčlenit místo na Svatojánském náměstí, kde budou podzemní kontejnery...

Ze sálu se potom beseda přesunula o patro výše do výstavního prostoru, kde si také veřejnost až do čtvrtka 28. června může prohlédnout všech třináct návrhů, které byly zaslány do soutěže. Vítězní architekti pak u svého projektu dále podávali vysvětlení, jak to myslí s pěší zónou. Předpokládaný odhad investičních nákladů na její rekonstrukci, bez záchranného archeologického výzkumu, je 30 milionů korun.

Hledá se podoba nádraží na rychlodráze z Ruzyně. Zn.: Nezapomenout na eskalátory [URL](#)

WEB. Datum: 22.06.2018, Zdroj: seznamzpravy.cz, Návštěvnost: 178 575 169

Železničáři vypíší soutěž na podobu stanice rychlodráhy mezi letištěm a centrem Prahy na Veleslavíně. (Video: Prokop Vodrážka)

Po architektonických soutěžích u zastávek železnice i metra dlouhodobě volá laická i odborná veřejnost. O nové podobě železniční stanice na Veleslavín, která bude součástí rychlodráhy na letiště, rozhodne architektonická soutěž. Tu vyhlásí v příštích týdnech Správa železniční dopravní cesta (SŽDC), která tak chce nejspíše předejít podobným problémům, které měly třeba nové zastávky metra na lince A. Právě na Veleslavíně totiž od jejího otevření takřka tři roky chyběly například eskalátory.

Podle mluvčího SŽDC Marka Illiáše byla hlavním důvodem pro vyhlášení architektonické soutěže významnost zastávky, která bude fungovat jako první přestupní místo z rychlodráhy na metro. „Jedná se nejen o vazbu na metro a na jiné druhy dopravy včetně tramvaje, ale i o vazbu na území dnešního autobusového terminálu, který bude mít v budoucnosti pravděpodobně zcela jiné využití. Je proto z našeho hlediska velmi důležité, aby řešení železniční stanice bylo navázáno na celkové řešení celé lokality,“ uvedl Illiáš.

Součástí rychlodráhy je i rekonstrukce Negrelliho viaduktu. Podívejte se, jak probíhalo jeho rozebírání. (Video: Seznam, Seznam.cz)

Soutěž by měla být vyhlášena v následujících dvou týdnech. V pátek kvůli tomu byla svolána ustavující schůze poroty architektonické soutěže, jejímž sekretářem je architekt Tomáš Veselý. Podle něj je vyhlášení soutěže zásadním krokem ke transparentnosti celého projektu.

„V minulosti se zakázky zadávaly tak, že se vybíral projektant, většinou za nejlevnější cenu a většinou s nějakou referencí. A vy jste vlastně dopředu nevěděl, jak ta stanice bude vypadat. Tady je výhoda ta, že dopředu víte, jak bude stanice vypadat a můžete si vybrat. Díky architektonické soutěži, ve které budeme mít mezinárodní porotu, víte, že najdete to nejlepší řešení pro konkrétní věc,“ uvedl Veselý.

Příprava soutěže se podílela i Krnáčová Ten dodává, že architektonická soutěž může být důležitým krokem ke

vzniku kvalitnějšího veřejného prostoru. I proto vyzdvihuje, že se na přípravě podíleli zástupci všech zúčastněných stran.

Kromě zástupců SŽDC a Českého aeroholdingu, který je podílníkem letiště Praha, se tak na její přípravě podílelo také Ministerstvo dopravy, Institut plánování a rozvoje hl. města Prahy a také České vysoké učení technické.

Ze strany města pak součástí pracovní skupiny byla místostarostka Prahy 6 Eva Smutná, ale také primátorka města Adriana Krnáčová. Ta byla dokonce oslovena, aby byla členkou komise pro výběr vítěze soutěže, ta to však dle slov Veselého i kvůli svému konci v pražské politice odmítla.